

Vsako mnenje bo dragoceno

Pred javno razpravo o novi analitični oceni delovnih mest v Brestu

Analitična ocena delovnih mest je bila na Brestu vpeljana leta 1964. Njena koristnost je bila v praksi že potrjena, saj je to metodo znanstvene organizacije dela, s pomočjo katere je mogoče najbolj objektivno doseči najbolj realne odnose med posameznimi delovnimi mesti. Pravilno uporabljeno metodo lahko uporabimo tudi kot osnovo za razdeljevanje osebnih dohodkov. Merila vrednotenja so namreč postavljena znanstveno in vsebujejo pa tudi sam formalni postopek ocenjevanja onemogoča različne stranske vplive.

V zadnjih letih so na Brestu z rekonstrukcijo tovarn nastale velike spremembe. Spremenila se je tehnologija, z njo pa tudi posamezne zahteve strokovnih profilov zaposlenih. Uvedli smo nova delovna mesta, spremenili so se delovni pogoji, sedaj je v teku izvajanje nove organizacije dela itd. Vse to in še drugi dejavniki so zahtevali, da je treba na osnovi že veljavne metodologije in na osnovi novih opisov in analiz delovnih mest izpopolniti doslej veljavno analitično oceno delovnih mest. Samoupravni organi so na osnovi sprejete politike prihodnjega razvoja podjetja, na osnovi potreb po strokovnih kadrih in zastavljene politike o delitvi osebnih dohodkov določili, naj bo razpon med najvišje in najnižje ocenjenim delovnim mestom 1:5,5, razpoložljiva sredstva za osebne dohodke pa naj se povečajo največ do 8%. Upoštevati je bilo potrebno tudi zahtevo sindikalne organizacije, naj bi bilo čim manj delovnih mest, kjer bi bil zaslužek izpod 800 din.

Da bi z novo analitično oceno ustvarili čimbolj realne in objektivne odnose med posameznimi delovnimi mesti, je že v pripravljalnih delih sodelovanja vrsta strokovnih delavcev po posameznih poslovnih enotah. Za vsa delovna mesta so bili na novo napisani opisi in analize

delovnih mest, izmerjeni pa so bili tudi pogoji dela. Komisija za organizacijo in vrednotenje dela je vse gradivo obdelala in ga pripravila za javno razpravo, ki bo v februarju organizirana po vseh poslovnih enotah.

V razpravi naj bi sodelovalo čimveč zaposlenih, tako da bi bila sprejeta

ocena čim boljši odraz sedanjega in prihodnjega stanja v podjetju. Če hočemo doseči kar največjo objektivnost v razpravi, se moramo zavdati, da se po tej metodi prikazujejo odnosi med posameznimi delovnimi mesti v točkah. Pri tem je treba zanemariti dosedanje kadrovske zasedbe delovnih mest, njihove se-

daje osnove za izračun osebnih dohodkov in je treba ocenjevati delovna mesta, kakor da na njih delajo kadri z ustrežno sposobnostjo in učinkom. To je važno v sedanjem času, ko nova organizacija dela še ni v celoti vpeljana in utrjena. Tudi ostale osnove za izračun osebnih dohodkov morajo biti čimbolj usklajene med poslovnimi enotami, če hočemo, da bomo koristni, ki jih analitična ocena delovnih mest nudi, izkoristili.

Če hočemo, da bi z novo analitično oceno delovnih mest postavili

solidna in objektivna merila za razdelitev sredstev, določenih za osebne dohodke, da bi dosegli čim boljše medsebojne odnose v kolektivu, da bi dobili čim več podatkov o potrebi po kadrih, po strokovnosti in številu, nenehno izboljševali organizacijo dela, se mora čim več članov kolektiva vključiti v javno razpravo in s svojimi konstruktivnimi predlogi prispevati, da bo nova analitična ocena delovnih mest dejanski odraz odnosov med delovnimi mesti v našem podjetju.

F. Levec

Marketing - proizvodnja

Koncept marketinga temelji na realni domnevi, da bodo napori in rezultati uspešnejši, če bo aktivnost podjetja težila k temu, da zadovoljuje potrebe in želje potrošnikov — kupcev izdelkov in da razvija novo za potrebe potrošnikov — kupcev. Marketing koncept izhaja tudi iz problemov odnosa med proizvodnjo in potrošniki, kjer je bistven

potrošnik s svojimi potrebami in željami.

Marketing koncepti se kažejo predvsem v naslednjem:

1. Marketing začenja in končuje s potrebami in željami potrošnikov, katerim je treba prilagajati cilje in namene podjetja.

2. Marketing je socialni proces, v katerem jih mnogo sodeluje, ne pa

nekaj, kar bi mogla upravljati ozka organizacija.

3. Marketing je mnogo širši pojem kot samo prodaja blaga in uslug. Raziskovati mora trg, planirati izdelke in zaloge, fizično distribucijo in zares servisne aktivnosti.

Razvoj marketinga kaže pravzaprav, kako je treba izpeljavo marketinga v okviru podjetja, gospo-

darstva in celo družbe gledati z drugačnim razumevanjem, drugačnim odnosom do tržišča v širšem smislu besede. Marketing v svetu se takole razvija:

I. Obdobje prevladovanja proizvodnje. Glavni poudarek je na proizvodnji, rezultat tega pa so izdelki visoke kvalitete. Menili so, da je uslužbenec v prodaji potreben tako kot vsak drugi uslužbenec, pa tudi prodaja ni predstavljala posebno važne funkcije.

II. Obdobje preusmeritve na prodajo. Ta doba se je začela okrog 1930 leta. To je doba povečane konkurence, pojavlja se vprašanje prodora na tržišče. Tehnološki problemi v proizvodnji so obvladani, proizvodnja je količinsko in kvalitetno na visoki ravni. Proizvodnja narašča in pojavi se vprašanje plasmaja. Poudarek je na distribuciji, organizaciji prodaje, ki »mora prodati vse, kar proizvedemo.«

III. Obdobje preusmeritve na marketing. Začenja se okoli 1950. leta. Kompanija je proizvedla nov izdelek — več novih mešanic in treba se je odločiti, katero izmed sto mogočih variant odbrati. Prodaja kot dejavnost ni sposobna opraviti te naloge. Organizirana je nova funkcija z nalogo, da usklajuje prodajo, propagando, raziskavo trga in planiranje proizvodnje. Nova funkcija se imenuje marketing. Nova politika podjetja je: »Proizvajamo in prodajamo izdelke za potrošnike.«

IV. Obdobje kontrole marketinga. To je najnovejše obdobje in se je začelo okoli 1960. leta. Eden izmed vodilnih v neki kompaniji je dejal: »Marketing postavlja danes kratkoročno operativno politiko. Vse bolj in bolj bo vplival tudi na dolgoročno politiko. V najkrajšem času se bo izoblikovalo načelo, da se bo vsaka aktivnost kompanije — od financ mimo prodaje do proizvodnje — usmerjala v zadovoljevanje potreb in želja potrošnikov.«

Kako teče ta proces pri nas, je znano, prav gotovo pa je, da nismo dvajset let v zaostanku, ko istočasno ugotavljamo, da je Evropa z marketingom pričela dokaj pozno in ne mnogo pred nami. Z gotovostjo lahko trdim, da je le malo industrij pohištva v Evropi, ki imajo osvojen marketing. Zadovoljni smo lahko, vsaj tako upamo, da bo tak koncept prišel v poslovno politiko Bresta za 1971. leto.

D. Trotošek

PREDSEDNIK TITO v našem paviljonu na sejmu v Beogradu

Nekaj mesecev je že minilo, odkar smo pisali o beograjskem sejmu pohištva. Kljub temu pa upamo, da je tale zapoznala reportaža še vedno aktualna in da jo

boste z zanimanjem prebrali. Saj je bilo zanimanje za razstavljene modele, posebno še za pohištvo v paviljonu devet, kjer so razstavljali proizvajalci iz Slove-

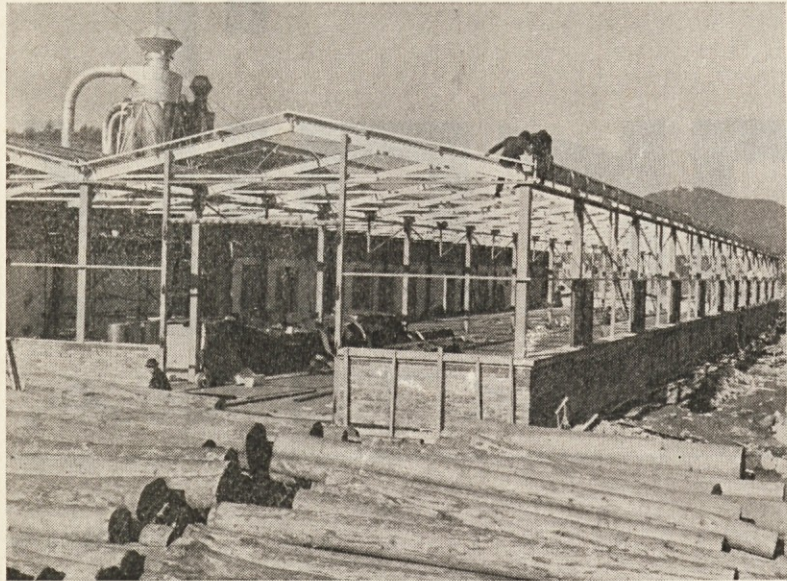
nije, med njimi tudi naše podjetje, zelo veliko. Tudi največ pohval, diplom in priznanj je ostalo v tem paviljonu.

Konec na 3. strani

Vsebina:

- RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM OBČINE CERKNICA
- IZID RAZPISA ZA GLAVNEGA DIREKTORJA BRESTA
- PRED NOVO INTEGRACIJO
- PARIZ 1971
- PRODAJNE AKCIJE V DECEMBRU
- CENTRALNA PRIPRAVA PROIZVODNJE
- OSEBNI DOHODKI NA BRESTU
- CERKNIŠKO JEZERO VČERA IN DANES
- AKCIJA 75

V Gabru razširjajo proizvodne prostore

PRED NOVO INTEGRACIJO

V podjetju GABER iz Starega trga pri Ložu in BREST iz Cerknice so že dalj časa razmišljali o najtesnejšem sodelovanju.

Prvi pomembnejši stiki so se pričeli s pogodbo o poslovno-proizvodnem sodelovanju, ki je bila podpisana v novembru leta 1968. Z njo sta pogodbeni stranki določili, da bo BREST kreditiral GABER, le-ta pa bo proizvajal tudi za potrebe Bresta.

Sodelovanje je kmalu pokazalo svoje rezultate in ga ocenjujemo kot zelo uspešno in koristno za obe podjetji. GABER je s pomočjo BRESTOVEGA kredita in intenzivnejšega sodelovanja strokovnjakov uspel opustiti polobratniško proizvodnjo ter uveljaviti industrijsko obdelovanje lesa. BREST je dobil partnerja, ki je glede na svojo velikost primeren za izdelavo manjših in srednje velikih serij oziroma pohištvenih elementov, ki služijo kot dopolnitev njegovemu proizvodnemu programu. Poglejmo nekaj števil, ki zgovorno kažejo, da so pretekli dve leti v GABRU dobro gospodarili:

v 000 ND	1968 (I.—XII.)	1969 (I.—XII.)	1970 (I.—IX.)
Celotni dohodek	9.650	15.200	14.000
Amortizacija	2.769	4.146	4.246
Dohodek	2.700	4.800	4.600
Dobiček	196	1.737	2.264
Ostali podatki:			
Poslovni sklad (konec ob.)	2.370	3.200	4.700
Zalogo got. izdelkov (konec obdobja)		630	480
Število zaposlenih	134	139	142
Povprečni OD v N din	680	900	1.150

Čeprav se zadnji stolpec nanaša na proizvodnjo v prvih devetih mesecih leta 1970, vidimo, da so v GABRU že v tem obdobju dosegli in v posameznih postavkah celo preseglji celotni uspeh iz leta 1969. Zadovoljivo so porasli tudi osebni dohodki, ki le še rahlo zaostajajo za BRESTOVIMI.

Ne samo številke, tudi rast novih tovarniških in drugih poslopij nam prepričljivo pove, da se je v GABRU premaknilo — na bolje.

V času razvoja, ki smo ga pravkar opisali, se je vse bolj poglobljalo tudi sodelovanje med GABROM in BRESTOM. Okviri postavljeni z že omenjeno pogodbo, so postali preozki in ni prav nič presenetljivega, da je delavski svet podjetja GABER razpisal referendum, na katerem so člani delovne skupnosti 15. januarja 1971 z veliko večino 75 % volilcev glasovali za pripojitev k BRESTU. 15 % zaposlenih je imelo o pripojitvi pomisleke, 10 % delavcev pa se glasovanja iz različnih vzrokov ni moglo udeležiti.

Odločilno besedo mora izreči le še centralni delavski svet podjetja BREST. Upamo, da bodo kmalu nato opravljene tudi formalne ovire za še uspešnejše sodelovanje med GABROM in BRESTOM.

Z. Zabukovec

IZID RAZPISA

ZA MESTO GLAVNEGA DIREKTORJA

Naše podjetje je 22. decembra 1970 objavilo v časopisu DELO razpis za prosto mesto glavnega direktorja.

V določenem času se je prijavil na razpis ing. Jože Strle, direktor podjetja GABER iz Starega trga pri Ložu. Razpisna komisija je pred predložitvijo poročila centralnemu delavskemu svetu podjetja BREST proučila dosedanje delovanje in uspehe prijavljenega kandidata, zlasti razvoj podjetja GABER v času, ko ga je

vodil ing. Strle. Na podlagi poročila z mnenjem razpisne komisije je centralni delavski svet podjetja s tajnimi volitvami izrazil soglasje k potrditvi kandidata.

Pred dokončno izvolitvijo kandidata za glavnega direktorja mora le-ta predložiti svoj program o prihodnjem delu in razvoju podjetja. Pričakujemo da bo centralni delavski svet razpravljal o programu v februarju ali marcu.

Z. Zabukovec

Razgovor s predsednikom občinske skupščine Cerknica

Predstavljamo vam »župana« naše občine. Z njim smo ob začetku novega leta imeli razgovor, v katerem smo hoteli dobiti nekaj odgovorov na vprašanja, s katerimi se kot prvi mož v občini srečuje. Radi bi tudi slišali, kako gleda na dogajanja, ki zadevajo nas vse.

VPRAŠANJE: Začelo se je leto 1971, leto, v katerem vsi pričakujemo, da bodo stabilizacijski ukrepi postavili trdnejše temelje našemu gospodarstvu in družbenim dogajanjem sploh. Kaj bodo po vašem mnenju prinesli ti ukrepi?

ODGOVOR: Ne ustvarjam si iluzij, da bo stabilizacijski ukrep kar čez noč spremenil stanje v gospodarstvu in zadovoljil vse potrebe, česar si kot občani in samoupravitelji želimo. Menim, da je treba stabilizacijske ukrepe uresničevati postopno in ne prehitovati želja. Nujno je, da bo prišlo do sprememb v ustavi in zakonodaji sploh. Priča smo bili reformi leta 1965, ko smo skušali napraviti red v celotnem družbenem dogajanju, vendar smo kmalu ugotovili, da je bilo premalo storjenega, kar zadeva zakonodajo, pa tudi v političnem in družbenih odnosih v občini, republiki in federaciji. Menim tudi, da je prav, če federacijo razbremenimo odločanja in postanejo republike odločujoči dejavnik v svojem nacionalnem prostoru in na vseh področjih, ki so za posamezne republike posebej značilna. O vseh vprašanih je treba najprej razpravljati v občini, kjer naj sodeluje čim več občanov, nato pa naj delegati in poslanci prenesejo ta stališča na republiško raven in končno izoblikujejo najboljša izhodišča. Vsekakor je treba prenehati s formalizmom, s katerim je naša družba obremenjena. Hočem reči, da ni potrebno dati občinskimi skupščinam v odločanje na primer o cenah mleka, ki so že določene ali pa na primer o delitvi gozdnih območij gozdarskih organizacij, saj tako in tako ne moreš dodeliti gozda komu drugemu. Po drugi strani pa denimo, republiški sekretar sam določi višino amortizacije za gozdne asortimente. Ali niso to pomanjkljivosti v naši družbi?

Da pa ne bi govoril samo o tem, kar je že za nami, naj povem — in v to sem tudi prepričan, da se ob uveljavitvi stabilizacijskih ukrepov in ustreznih družbenopolitičnih odnosov ni treba bati tistemu, ki ima vidno usmeritev v prihodnost in ki kljub težavam spremlja modernizacijo. Ukrepi bodo začeli ločevati dobre od slabih. Menim, da v cerkniški občini ne bo slabih.

VPRAŠANJE: Kot je slišati, še nimamo dolgoročnega programa o razvoju občine. Kaj je potrebno storiti, da bomo dobili ta program in kaj bo po vašem mnenju popeljalo občino k še hitrejšemu razvoju?

ODGOVOR: Res je, da nimamo popisanih papirjev, ki bi v številkah ali v deklarativnih stavkih nakazovali perspektivo o razvoju občine. V vseh panogah gospodarstva in terciarnih dejavnostih — razen za področje kmetijstva imamo izoblikovano ureditev. To je videti iz sklepov vseh družbeno-političnih in samoupravnih organov. Manjkajo nam torej le še konkretne akcije. Priznati pa moram, da je težko zapisati nek trden program ob urejeni zakonodaji, delitvi dela in ne nazadnje v spremenjenih družbenih odnosih. S temi težavami sem se seznanil že pred skoraj dvema letoma, ko sem prevzel »županstvo«.

Gonilna razvojna sila je nedvomno v okolju, kjer dela in živi. Ni razvoj samo to, kar je napisano na papirju, razvoj so ukrepi vsakdanjega dela vseh

občanov. Videti je treba cilje. Če to poznamo, potem mislim, da bomo v doglednem času ob sodelovanju strokovnjakov ustanovili tudi realni program razvoja občine.

Če pa hočem biti bolj konkreten, naj povem, da moramo v industrijski proizvodnji spremljati druge na svetovnem tržišču,

Predsednik občinske skupščine inž. Franc Zorman

povečati produktivnosti, vzporedno s tem povečati terciarno dejavnost kot turizem, trgovino, promet in ne nazadnje pridobiti dovolj strokovnih kadrov, ki bodo lahko pospeševali razvoj.

VPRAŠANJE: Pri vsakem delu se srečujete z najrazličnejšimi problemi. Kot slišimo, prihaja k vam precej občanov s prošnjami in pritožbami. Kako skušate reševati ta vprašanja?

ODGOVOR: Res je, da prihajajo občani k meni z najrazličnejšimi težavami, zlasti, kar zadeva stanovanja, plačevanje davkov, komunalna vprašanja in drugo, o čemer menijo, da je pristoje le »župan«. Ljudje seveda ne vedo, kakšne pristojnosti sodijo v moje delovno območje, vendar mislijo, da bo njihova prošnja ali pritožba uslišana, če se bo »župan« zavzel za ugodno rešitev. Nikogar še nisem postavil pred vrata. Vsakega sem poslušal in mu svetoval, kam naj se obrne za rešitev, saj imamo za to ustrezne službe. Večkrat sem ob takih razgovorih poklical k sebi še pristojnega referenta in če je bil zahtevk upravičen in v skladu z zakonskimi določili, smo ga tudi rešili. Pri svojem delu nisem dajal obljub, česar ne bom tudi v prihodnje. Moram reči, da se ljudje ob takem načinu dela obračajo čedalje pogosteje na ljudi, ki so pristojni za reševanje posameznih vprašanj. Nimam pa rad, da bi ljudje videli v meni odrešitelja ob vseh njihovih težavah. Nič pa nimam proti, če me obišče občan, ki se mu dejansko godi krivica, ki jo morebiti zagreši občinska uprava.

VPRAŠANJE: Občinski proračun je skoraj vsako leto trd oreh za reševanje občinskih problemov. Zanima nas, koliko sredstev ima občina za leto 1971 in kam so ta sredstva namenjena?

ODGOVOR: Smo ena izmed občin, ki so na prehodu iz nerazvitih k razvitim občinam. To pomeni, da imamo nekakšno poprečje, ki ni dotirano iz republike, lastnih dohodkov pa spet ni toliko, da bi zadostili vsem potrebam. Proračun za leto 1971 je približno milijarda starih dinarjev to je le za 4 % več kot preteklo leto. Dobrih 50 % proračuna je namenjenih izobraževalni skupnosti, predvsem za potrebe osnovnega šolstva. Iz tega je mogoče sklepati, da zelo malo ostane za vse druge dejavnosti. Potrebe

pa seveda iz leta v leto naraščajo. Prihaja nešteto priporočil, koliko sredstev naj bi namenili za posamezne dejavnosti, toda komu naj vzamemo, da bo dobil drugi, če pa so že tako skopo odmerjena sredstva premajhna za katerokoli dejavnost. Vsi, ki so odvisni od proračuna, zahtevajo, da so nagrajeni tako kot v gospo-

darstvu, toda tega še ni moč pričakovati vse dotlej, dokler ne bomo lahko rekli, da smo razvita občina.

Nedvomno pa bomo morali dati več poudarka socialnemu področju in zdravstvu. Ni pa računati, da bo ostalo kaj sredstev za gospodarske in komunalne posega izven najnujnejših potreb. Pričakujemo od vseh, da bomo proračun reševali razumno in s sodelovanjem.

VPRAŠANJE: Slišimo, da imate dovolj strokovnih kadrov v upravi. Ali to pomeni, da ljudje nečejo delati pri nas?

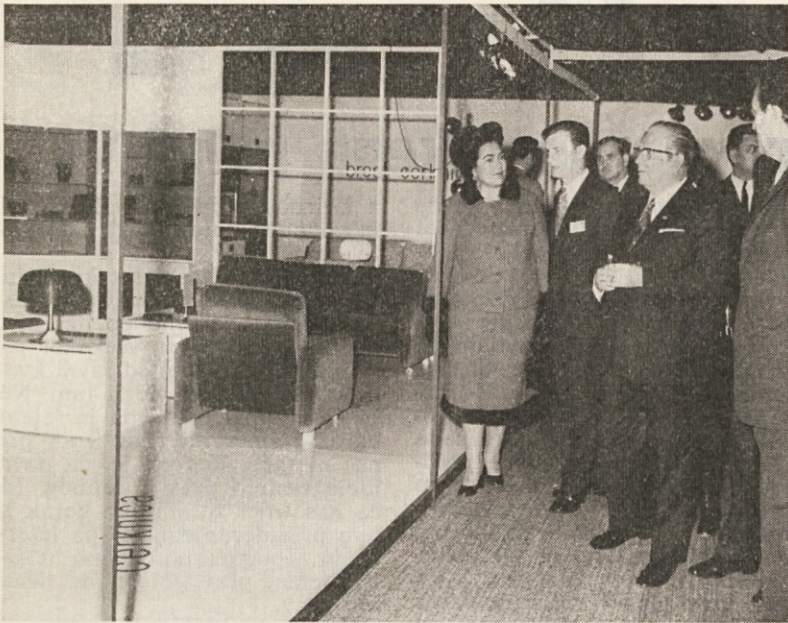
ODGOVOR: To je točno. Pri manjkuje nam kadrov z višjo in visoko izobrazbo. Kadre s srednjo izobrazbo še kar dobimo, vendar s premajhno strokovnostjo ne moremo reševati vedno bolj zahtevnih delovnih področij. Strokovnjaki se raje zaposlujejo v gospodarstvu, kjer njihovo delo ni uokvirjeno v administrativna in zakonska določila, s čimer se na žalost pri državni upravi srečujemo. Mislim, da ni vzrok v majhnih osebnih dohodkih, saj so le-ti v zadnjem času usklajeni z gospodarstvom. Ljudje v državni upravi so izpostavljeni očitkom ljudi, ki mislijo, da je uslužbenec v upravi tisti, ki ga je prisilil k plačilu obveznosti, pozabljajo pa, da je le oseba, ki mora varovati zakonitost. Po drugi strani pa se ljudje otepajo dela v državni upravi zato, ker njegovega dela ni mogoče meriti tako kot v gospodarstvu. To so, mislim, glavni vzroki, da nimamo dovolj strokovnih kadrov, in od tega je v glavnem odvisno delo občinske uprave, pa tudi delo same skupščine.

VPRAŠANJE: Kako ocenjujete delo odbornikov, komisij in drugih organov pri občinski skupščini?

ODGOVOR: V začetku mandatne dobe se je bilo treba seveda najprej seznaniti s temi vprašanji. To velja za večino odbornikov, pa tudi zame. Potrebno je bilo nekaj časa, da se vživim v delo, ki ga dotlej ne poznaš dosti. Ugotavljam, da odborniki, pa tudi ostali člani v skupščinskih organih čutijo odgovornost. Prav gotovo prevladujejo pozitivne sile in nimamo takšnih primerov, ki bi zavirali razvoj.

Od seje do seje je čutili večjo aktivnost odbornikov. Seveda so

Konec na 3. strani

Predsednik Tito s soprogo Jovanko med ogledom našega pohištva

PREDSEDNIK TITO v našem paviljonu na sejmu v Beogradu

Nadaljevanje s 1. strani

Ali se še spominjate, da je naše podjetje prejelo kar dve priznanji? »Zlato skrinjo« za ambient BARBARA in diplomu za sistem BARBARA! Tudi obiskovalci so govorili o našem pohištvu samo pohvalno. Tudi takih je bilo mnogo med njimi, ki so že kupili naše proizvode in so nam z veseljem povedali, kako zelo so zadovoljni z njimi in da bodo vedno in vsakomur priporočali pohištvo BREST. Res, najboljša reklama je visoko kvaliteten proizvod!

Toliko pohval in priznanj smo prejeli v teh letih, ena najlepših pa je verjetno od našega tov. Tita. Njegovega obiska nismo pričakovali. Po ogledu sejma knjig je s spremstvom prišel direktno v naš paviljon. Bili smo kar malo presenečeni in nepripravljeni. V imenu razstavljalcev je predsed-

nika Tita pozdravil kolega iz Mebla. Ne vem zakaj, imel sem namreč občutek, da tov. Tito vrši »smotru vojnika«, tako podrobno si je ogledal proizvode BRESTA. Res, veliko zanimanja je pokazal, pa tudi vprašanj ni manjkalo. Na enega mi je bilo težko odgovoriti, zakaj ne proizvajamo ničesar v brestu, a toliko reklamiramo BREST.

Tov. Jovanki Broz je bila posebno všeč sedežna garnitura BARBARA. »Da li je i sa one strane tako lepa?« je prijazno vprašala. Mislila je namreč na skrito stran garniture. Odgovor si je kar sama našla, obrnila je tapeto sedeža in se tako prepričala.

Ali tudi leto pričakujemo toliko pohval in priznanj? Vsekakor! Pa še več! Želimo si »Zlati ključ«!

Razgovor s predsednikom občinske skupščine Cerknica

Nadaljevanje z 2. strani

med njimi tudi taki, ki postavljajo v ospredje vprašanja z ozkega lokalnega področja, ki sodi v sklop reševanja krajevne skupnosti ali pa komunalnega podjetja. To pa je seveda razumljivo, če ni aktivnosti krajevne skupnosti ali pa vasi same.

Vedno bolj pa opažamo, da je premalo pobude odbornikov samih in komisij pri občinski skupščini, da bi odkrivali probleme in jih tudi reševali. Vsi se preveč zanašajo, da bodo vse občinske težave rešili ljudje iz uprave, ki so plačani. Kot že rečeno, pa uprava nima dovolj kadrov.

Želim, da bi odborniki v prihodnje bolj sodelovali s svojimi volilci in jih seznanjali s problematiko, o kateri razpravljamo na sejah občinske skupščine.

VPRAŠANJE: Krajevne skupnosti so zelo aktivne. Že na prvi pogled je to videti zlasti v Cerknici in Loški dolini, kjer že učinkovito urejajo komunalne potrebe in ceste. Kaj pričakujete od krajevnih skupnosti v prihodnje?

ODGOVOR: Nedvomno so vse naše krajevne skupnosti zelo ak-

tivne. Če pogledamo Cerknico ali Loško dolino in primerjamo te kraje z Bloško planoto, Begunjami ali Cajnarji, potem že na prvi pogled ugotovimo velike razlike. V središčih gradimo, zunaj njih pa ne. Povedal bom kar odkrito: tam, kjer je denar, je mogoče veliko narediti, tam kjer ga je pa malo, se pa manj stori. Toda prizadevnost bogatejših in revnejših ocenjujemo enako, razlika je le v uspehih, ki pa so odvisni od sredstev.

Menim, da bi morale krajevne skupnosti v prihodnje posvetiti več pozornosti kulturno-prosvetnim dejavnostim, športu in socialnim problemom na vasi. Ob pomoči občinske skupščine pa bi krajevne skupnosti morale najti stik s podjetjem, ki ureja komunalne objekte.

VPRAŠANJE: Katere so najvažnejše naloge občinske skupščine v letu 1971?

ODGOVOR? Ena izmed prvih nalog je utrjevanje stabilizacijskih ukrepov in vključevanje v novi sistem. Začeti moramo pripravljati ukrepe, ki bodo v vseh de-

javnostih v občini zagotovili spoštovanje zakonitosti.

Bolj moramo tudi razvijati družbene službe ob istočasnem razbremenjevanju gospodarstva. Okrepiti je treba storitvene dejavnosti, bolj intenzivno nadaljevati začrtane programe turističnega razvoja in vztrajno delati na tem, da bi rešili sistemska vprašanja kmetijstva in gozdarstva.

VPRAŠANJE: Po poklicu ste diplomirani agronom. Kot strokovnjaka vas prosimo za mnenje, kako si predstavljate rešitev kmetijske politike in še posebej probleme kmečkega prebivalstva v naši občini.

ODGOVOR: Rešitev tega zavisi v večji proizvodnosti. Da bi to dosegli, pa je potrebno:

1. dati kmetu gotovost za njegovo existenco s tem, da mu zagotovimo prodajo pridelkov po določenih cenah;
2. dati družbenopolitično priznanje osebnemu delu v kmetijstvu,
3. omogočiti kreditiranje sredstev za proizvodnjo in dati ustrezne regrese,

4. vpeljati močne pospeševalne službe, ki naj jih v začetni fazi finansira družba.

Z zagotovitvijo teh ukrepov bi bili dani pogoji, da bi se mladi ljudje obdržali v kmetijstvu. Tako bi se začela diferenciacija prebivalstva, zaradi česar bi si bila kmet in delavec enakovredna.

Razumljivo je, da v takih pogojih ne bo razdrobljenih kmetij, temveč velika posestva s tako tržno proizvodnjo, ki jo lahko nudijo naravni pogoji.

V prehodnem obdobju pa je treba zagotoviti preživnino za ostarele in dela nezmožne ljudi,

kar bi morala zagotoviti širša družbena skupnost.

Ne vidim pa rešitve kmečkega vprašanja v odpisovanju davkov, ker je to samo podaljševanje problemov.

VPRAŠANJE: Kaj si osebno želite, da bi se uresničilo v letu 1971?

ODGOVOR: Predvsem želim, da bi se uresničili zastavljeni cilji stabilizacije gospodarstva, od česar bomo imeli vsi večje koristi.

Vsem občanom in bralcem Obzornika pa želim obilo zadovoljstva in osebne sreče v letu 1971.

F. Tavželj

Nagrajenka v Beogradu: naša dnevna soba BARBARA

Informacije in tajnost

Centralni delavski svet našega podjetja je na svoji seji 29. decembra 1970 dal v javno razpravo predlog pravilnika o informiranju in o varovanju tajnosti. Poizkusimo zato povedati nekaj najvažnejšega o tem splošnem aktu.

Pravilnik je razdeljen na dva dela, ki pa sta med seboj vsebinsko povezana. Prvi del določa zadeve, o katerih morajo biti člani delovne skupnosti vedno obveščeni. Določa tudi organe oziroma osebe, ki so dolžne dati odgovor na postavljeno vprašanje. Kot redne oziroma obvezne oblike obveščanja so določene: sestanki delovnih skupnosti, oglasne deske in bilten. Neobvezne oblike pa so zlasti občasne informacije ter glasilo članov delovne skupnosti.

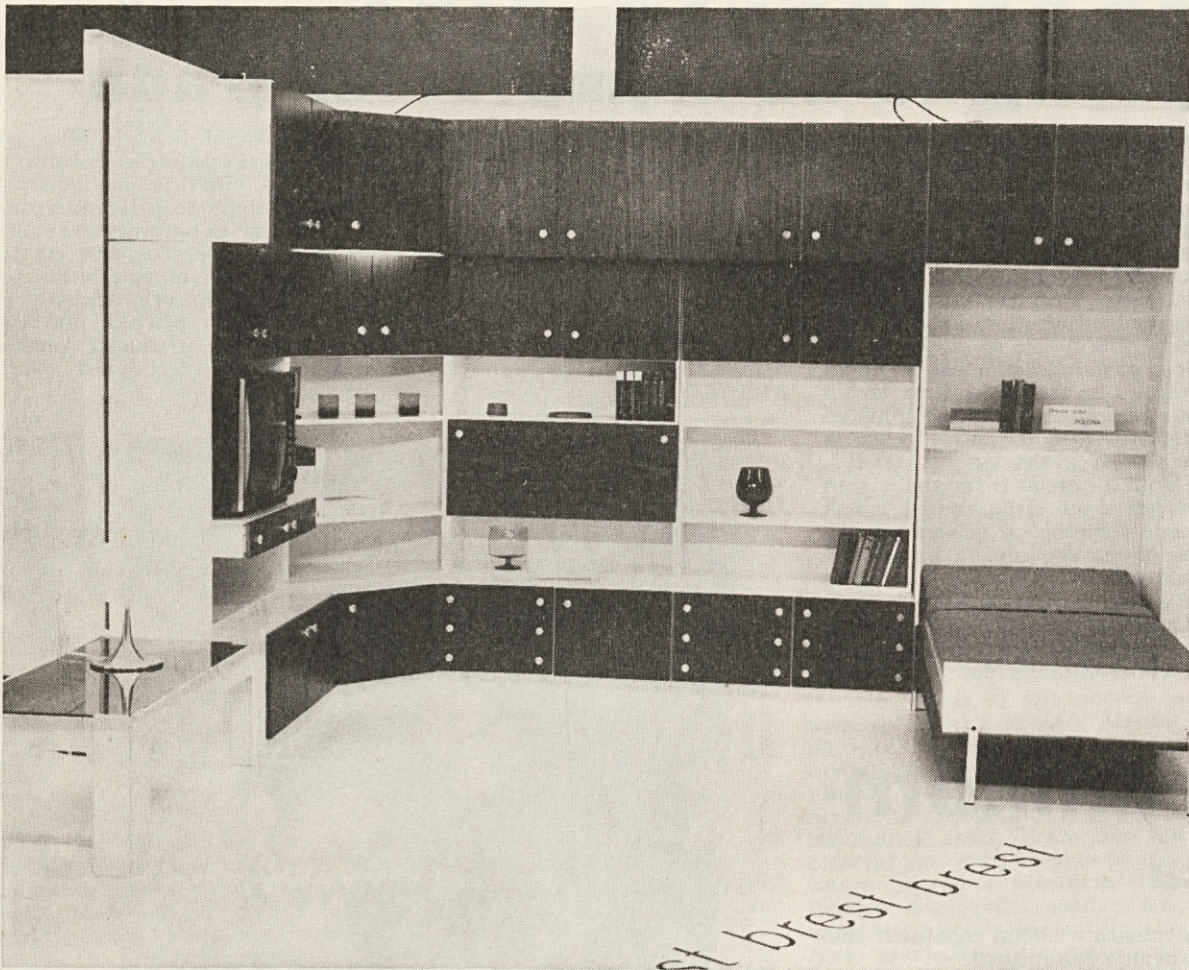
Pomebna so zlasti določila tistih členov, po katerih mora vsak

član delovne skupnosti dati na zahtevo pristojnega organa upravljanja ali na zahtevo pristojne službe zahtevane informacije o svojem delu in pa, da mora pristojni delavec ali predsednik pristojnega organa odgovoriti na zastavljena vprašanja v določenem roku.

Ker pomeni neupoštevanje teh določil težjo kršitev delovnih dolžnosti, lahko upamo, da se bo v pogledu informiranja marsikaj spremenilo na bolje. Zdaj lahko tudi trdneje verjamemo, da se naše pismene vloge ne bodo »izgubljale«.

V drugem delu pravilnika so najprej opredeljeni podatki, ki jih uvrščamo med tajnosti. V njem so posebej navedeni tajni podatki s področja proizvodnje, iz komercialnega, finančnega ter

Konec na 4. strani

Ob prodajni akciji v decembru

Prodajne akcije, ki smo jo postavili v decembru, ne smemo gledati samo z vidika, kako je s plasmajem našega asortimenta ker je to preveč enostransko. Predvsem je treba analizirati organizacijo akcije, pri kateri bi se morale vse dejavnosti zlivati v en sam cilj — prodati čimveč blaga in zadovoljiti potrošnika. Izkušnje, ki smo jih pridobili iz zastavljenih prodajnih akcij, pa nam kažejo:

— Prodajna akcija je bila dokaj uspešna, saj je plasma po posameznih področjih pokazal na možnost za izkoriščanje potencialnega tržišča tam, kjer smo bili v dosednji prodaji malo prisotni.

— Pokazala se je neuskkljenost proizvodnje obeh tovarnih pohištva s prodajno akcijo, kar se kaže v pomanjkanju in nepravočasni finalizaciji izdelkov, ki so bili iskani na trgu (party-bar, Living, Daniela v teaku). Tukaj je treba iskati vzroke, ki so negativno vplivali na realizacijo akcije in obsežnejšo prodajo.

— Pokazalo se je, da delovanje odpreme službe in transporta ni bilo usklajeno s prodajno aktivnostjo.

Res je, da so te slabosti povzročili tudi objektivni vzroki, kar se tiče priprave potrebnega pre-

voznega parka za prevoz blaga do potrošnikov. Vendar pa je treba v takih in podobnih akcijah pripraviti načrt dela teh služb in če je potrebno, te službe (odprema) okrepiti z dodatno delovno silo. Pravočasna dostava blaga potrošniku omogoča hiter plasman in tako je večja možnost za dodatna naročila, kar mora biti tudi naš cilj.

Iz naročil in obiskov v prodajalnah smo še bolj spoznali, kako delajo v trgovinah, spoznali smo želje potrošnikov po asortimentu in izvedbah, ki so drugačne iz-

kušnje za prihodnjo poslovno usmeritev, da bi čimbolj približali proizvodnjo neposrednim potrošnikom.

Sestavek je navidez dokaj kritičen, vendar je le pregled delovanja, ki predstavlja v naši dosednji prodajni praksi novost in ki kaže, da je treba proizvodnjo prilagoditi ciljem prodaje. Potrošnik postaja dirigent lansiranih programov tovarn, celotno delovanje odpreme in transporta pa mora biti v tem sistemu izredno prilagodljiv dejavnik, ki se podreja prodajnim ciljem.

D. Trotošek

Spet o kvaliteti

Ne dolgo tega sem pisal o kvaliteti izdelkov. Tedaj sem se hudo zameril embalirnici v Tovarni pohištva Cerknica. Instruktor te enote je kar po telefonu izlival svojo jezo nad piscem članka. Toda ni me bilo strah, saj imam v rokah dokaze. Ker poznam funkcijo posameznih oddelkov, lahko hitro odkrijem pravega, pa čeravno ta dobiva elemente od drugih. No, pa bodi dovolj o tem. Več reda, organizacijskih določil in kontrole nad izvajanjem le-teh manjka pri nas.

Pred seboj imam analizo reklamacij, prispelih v zadnjem četrt-

letju. Človek bi mislil, da bo njihovo število upadlo, pa ni temu tako. Nasprotno, zabeležili smo jih za 2,2% več. V analizo sem vzel samo dva vzroka: kvaliteta izdelka (tak kot mora biti) in kontrola izdelka (vemo, kakšna bi morala biti). Če ta dva elementa združim, ugotovim: omara DANIELA — kar 1,44% več ne-kvalitetnih kot v prvem obdobju, omara FLORIDA — kar za 2,75%, omara LIVING — za 2,02%, ALEKSANDRA pa kar za 4,09%. Človek se vpraša, kam to pelje. Lepo je prikazovati velik obseg proizvodnje, žalostno pa je, da pri tem pozabljamo na osnovna načela kvalitete. Sto in sto izgovorov najdemo. Čudimo se, kako je to mogoče.

Vprašajte servisne delavce, ki zardevajo pred strankami. Tržišče danes ni več takšno kot nekoč. Danes hoče potrošnik za veliko denarja dobro blago. Pa bo kdo dejal: Kaj piše take stvari, to je že zgodovina! To je zgodovina od lani. Res, res, reklamacije bodo še prihajale za lansko blago. Bojim pa se, da tudi danes nismo storili vsega, da reklamacij vsaj zaradi že omenjenih dveh vzrokov v prihodnje ne bo. Ni moj namen, soliti pamet proizvodnji, kontroli in tistim, ki so za kvaliteto odgovorni, želim le, da bi se tudi na tem področju premaknilo k izboljšanju. Zaman je ekonomska propaganda, če jo nekvalitetni izdelek povsem onemogoči. Ali je to tes tako težko? In če je? Povejte, zakaj!

D. Trotošek

Informacije in tajnost

Nadaljevanje s 3. strani
iz splošnega poslovanja ter tajni podatki iz delovanja v zvezi z narodno obrambo in civilno zaščito.

Poleg podatkov, ki so izrecno navedeni kot tajnost podjetja, štejejo sem tudi tisti javnosti nepoznati podatki, ki jih kot tajne določijo pristojni organi upravljanja. To lahko storijo, če gre za podatke, ki so pomembni za gospodarjenje in poslovanje konkurenčne delovne organizacije ali pa za podatke, katerih posredovanje nepoklicani osebi škodi koristim podjetja ali pa interesom ljudske obrambe.

S pravilnikom je določeno, da morajo vsi člani delovne skupnosti varovati tajne podatke podjetja; v ta namen so tudi določeni posebni ukrepi.

Varovati tajnost seveda ne pomeni, da vse podatke damo v

železno blagajno, kjer se jih nihče več ne dotakne. Tajni podatki niso sami sebi namen. Gre le za to, da jih uporabljamo tako, da s tem koristimo, ne pa škodujemo podjetju. Prav zato pa morata biti uporaba in varovanje tajnosti posebej urejena.

Omeniti velja še, da so tudi za nepravilno izdajo tajnih podatkov predlagane disciplinske posledice. Če bo zadeva hujša, bo seveda posegel vmes javni tožilec na podlagi zakona.

Kdor bo natančneje proučil splošni akt, ki ga te dni oblikujemo, bo lahko spoznal, da gre za dvoje: delo posameznikov in organov naj bo javno, izpostavljeno upravičeni kritiki, pri tem pa je treba pametno razpolagati s podatki, katerih izdaja nam utegne škodovati.

Z. Zabukovec

KÖLN - revija nemškega pohištva

Od 20. do 24. januarja je na drugem nemškem pohištvenem sejmu v Kölnu razstavljalo svoje izdelke kar 778 nemških proizvajalcev pohištva. Zelo zanimiva je struktura razstavljenih izdelkov. Kuhinje je razstavljalo 66 firm, spalnice 116, moške sobe 49, jedilnice 91, dnevne sobe 244, mize in stole 175, kosovno pohištvo 144, otroške in mladinske sobe 78, malo pohištvo 141, pred-sobno pohištvo 74. Poleg teh so razstavljali tudi kovinsko pohištvo in sicer za stanovanjsko opremo 28 firm, tapcirano pohištvo 188 in 29 za žimnice.

Razstavljalcev iz drugih držav ni bilo, kajti to je le nemški sejem, ki ga prirejajo vsaki dve leti. Mednarodni sejem pohištva pa je to leto v Parizu. Na sejmu v Parizu je razstavljalo tudi naše podjetje. Drugo leto bo mednarodni sejem pohištva v Kölnu, samo francoski sejem pa v Parizu. In tako iz leta v leto naprej.

Med obiskovalci je bilo veliko tujcev iz Bližnjega, Srednjega in Daljnjega vzhoda, zahodne in vzhodne Evrope in iz Amerike.

Kljub temu, da sejem ni imel mednarodnega značaja, je deloval mogočno in impresivno. Težko je reči, kaj je sejem dal nam, tujim obiskovalcem. Eno je gotovo. Videli smo visokokvalitetno pohištvo, pa naj gre za velike omare, moderne ali stilne, ali za najmanjše pohištvo. Iz vsaj razstavljenih izdelkov je čutiti prizadevnost, da bi kupca osvojili

z izvirnostjo ideje, kvaliteto, ki je podobna natančnosti nemških železnic.

Če gledam naš asortiment in ga primerjamo z razstavljenem, potem vidim, da smo po designu, oprem precej blizu, vsekakor pa še preveč oddaljeni od ravni kvalitete, ki smo jo videli tam. Ne bi pa se upal trdit, da je sejem odraz razmer na trgu. Tudi pri nas ni tako. Res pa je, da nove ideje rastejo prav s sejmov. In če nas tujci že silijo v korak s tem prizadevanjem, mi pa ležerno in neodgovorno delamo in sodelujemo, prav gotovo ne delamo prav.

Katere novosti so bile na sejmu izrazite? Naj začnem z avtomatizirano kuhinjo. Prek komandne plošče avtomatika malo da ne popra in soli jedil, ki se kuhajo. Ali komoda, okrog dva metra dolga in meter visoka! S pritiskom na gumb se polovica te komade počasi dvigne, v njej so osvetljeni bar, radio in drugo. Pa tretji primer: drsna vrata omare se premikajo s potiskom na gumb. Tapetniki so si izmislili posteljo, ali kdo ve kaj v izmeri 8 x 5 metrov. Najbrž pravega imena še ni. Vse kaže, da bo kaj v zvezi s seksualno revolucijo.

Vse to so bežno nametani podatki o novostih s sejma v Kölnu, o katerem pa bo treba še pisati, predvsem zato, ker postaja tudi za nas nemško tržišče vsak dan bolj zanimivo.

D. Trotošek

PARIZ 1971

V času od 20. do 25. januarja je bil v Parizu mednarodni sejem pohištva, na katerem je sodeloval tudi BREST.

Iz razgovora o Parizu, zlasti pa o mednarodnem sejmu pohištva — s tovarišem Milanom Rotom, akademskim slikarjem, sem ob zaključku redakcije Brestovega obzornika zapisal tole:

Kakšen je bil vtis na sejmu? Česa posebno novega, kar sem videl v prospektih in revijah, in bilo. To je izrazito komercialni sejem. Videl pa sem modo, stil današnjega pohištva. Furnirano pohištvo je bila vmesna stopnja med stilnim in modernim, kjer je površina pigment — folija. V ploskovnem pohištvu je že polno plastike in kovine. Oblika — stil modernega pohištva so jasne forme, oglete ali okrogle, oblaste, poloblaste oblike. Pri sedežnem pohištvu je ta prehod še silnejši. Na eni strani klasično stilno, na drugi strani moderno iz plastike, kovine, skaja. Vmesnih s staro konstrukcijo in modernim prevleko je bilo zelo malo.

Kako pa mi z našim programom?

Z našim programom smo se enakovredno vključili v krog raz-

stavljalcev. Dokaz: Barbara v macesnu natur je privlačila severnjake. Kako se bomo vključili s ceno, pa je veliko vprašanje. Morda po novi vrednosti dinarja? **Kaj pa konstrukcije?**

Posebno novih stvari ni opaziti. Veliko je sestavljk, sistemov, po drugi strani je veliko regalov, ki so podobni našim (Aleksandra). Opazil sem, da pri materialu ne varčujejo preveč in ni vprašanje ene ali dveh pregrad.

Ali ste videli kaj podobnega Larsenovemu programu?

Kar se sedežev tiče, ne. Omara pa je sestavljena — klasična, takih pa je veliko. Veliko vprašanje je, kako bomo obdelali fronte.

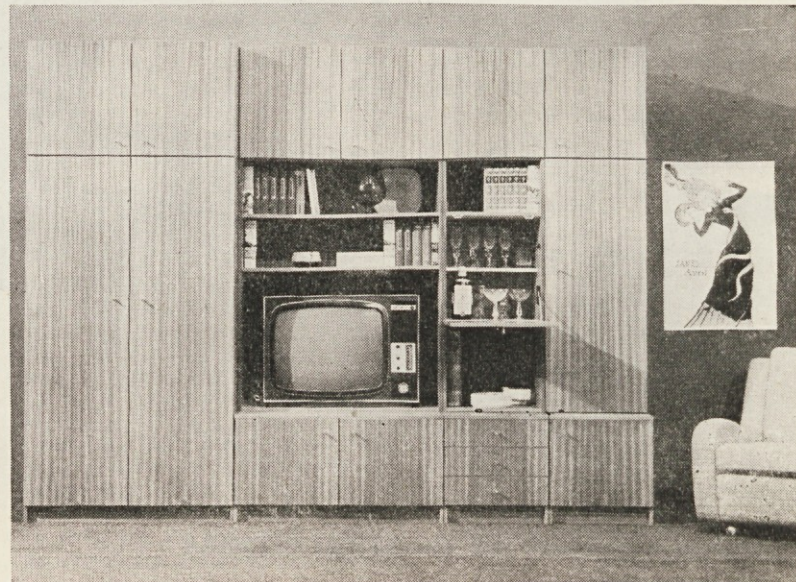
Kako ste zadovoljni s paviljonom?

Ne preveč, premalo prostora je bilo. Skoraj edini smo bili z neobdelanimi stenami panojev — preveč velike špranje. Barbara je izredno učinkovita ob beli steni in na belem podu, ki pa se je hitro zamazal. Zaradi prostora razstavljanje ni preseglo izložbenega prikaza.

In Pariz sam?

Je čudovit. Še bom šel tja.

D. Trotošek

STEKLO JE ...

Prve koristne informacije, ki jih je dal računalnik

Intenzivne priprave na obdelavo podatkov s pomočjo računalnika v letu 1970 so dale prve koristne informacije o nekaterih področjih Brestovega poslovanja. Računalnik je bil postavljen 19. novembra 1970. Od tedaj pa do 20. januarja letos je bilo porabljenih kar precejšnje število ur glavnega spomina. Čas, ki smo ga porabili na računalniku, je razdeljen na čas za testiranje programov.

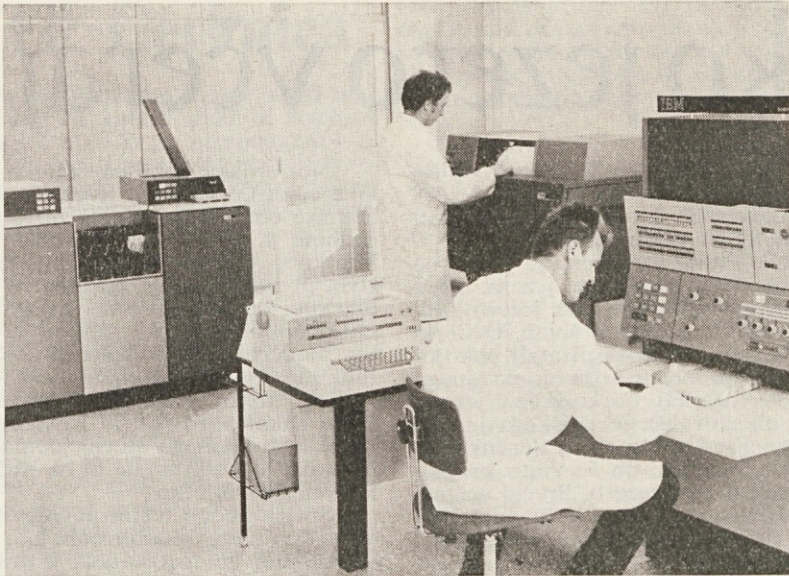
Doslej je izdelanih in testiranih 45 programov, čas za redne obdelave, čas, ki so ga porabile poslovne stranke, in čas za testiranje samega sistema. Osnova za kakršnokoli obdelavo o materialih je velik zbir podatkov o vsakem posameznem materialu. K materialom smo šteli tudi vse polizdelke in sklope, surovine, izdelke, drobni inventar in orodja. Vsak material, ki je doslej pomnjen, je karakteriziran 2:1 nazivom materiala, številko materiala, klasifikacijo, dimenzijami, enoto mere, enoto baze, karakter ključem (materialna gru-

pa), številko skladišča, časom nabave, izvorom minimalno zalogo, minimalno in maksimalno količino naročanja, ključem izdaje, kontom, plansko ceno in morebitno prodajno ceno. Zbrani podatki o materialih so osnova za razne izpise in za ostale obdelave. Doslej so bili izdelani spiski materialov:

- po tekočih številkah,
- po strogo abecednem redu,
- po skladiščih in abecedi,
- po karakter ključu in abecedi,
- po minimalni zalogi.

Vsi spiski so bili razdeljeni posameznim službam, nujno pa so potrebni vsem skladiščnikom in za evidentiranje vseh materialnih gibanj.

V decembru smo prešli na materialni obračun na računalniku. Če smo hoteli izpeljati to zelo obsežno nalogo, je bilo treba uvesti popolnoma novo dokumentacijo, ki je oblikovana in prilagojena tako, da jo je mogoče enotno obdelovati. Skladiščniki oziroma tisti, ki so odgovorni za evidentiranje prometa gi-

banj o materialih, so po vnaprejšnji kratki instruktazi morali gibanja zapisovati na novo dokumentacijo.

Težave, ki so se pojavljale ob tem, so bile posledica neažurnih vpisov, pa nekatere pomanjkljivosti pri dokumentaciji, pomanj-

kanje šifer in podobno. Začetne težave pa smo že prebrodili. Osnovna naloga skladiščnikov je, da vsak premik materiala zapišejo na ustreznih dokument in ga vsak dan oddajajo v kasnejšo obdelavo. Od ažurnega skladiščnega poslovanja je odvisno delo ostalih služb, predvsem nabave, prodaje, knjigovodstva in drugih.

Na podlagi novega načina materialnega poslovanja bomo dnevno obdelovali zalogo materiala — predvsem gotovih izdelkov. Vse ostale sezname, obračune, materiale, dnevnik, razne razdelilnice in podobno pa bomo obdelovali po potrebi, najmanj pa enkrat mesečno.

Vsi programi za materialni obračun so izdelani in obdelava že redno teče. Po novem načinu poslovanja ne bo več vodenja vseh dosedanjih skladiščnih kartotek, vseh kartotek v materialnem in blagovnem knjigovodstvu, seveda le, če bodo podatki o materialih zelo ažurni. Zato bodo imeli služba standardizacije oziroma tisti strokovni kadri, ki so odgovorni za to, da dajejo predloge za nove materiale, zelo odgovorno nalogo.

Po novem načinu poslovanja se bo bistveno spremenila vsebina nekaterih delovnih mest, ki so povezana z materialnim obračunom. O nakazanem problemu bodo morali ustrezni organi v podjetju kmalu odločiti.

Prvi koraki pri obdelavi podatkov za obračun materiala so napravljeni, čeprav z nekoliko zamude, vsekakor pa z veliko truda, glavobola, neprespanih noči, razburjanja in končno medsebojnega razumevanja in sodelovanja delavcev v sektorju za AOP, delavcev službe za standardizacijo, skladiščnikov in knjigovodij.

J. Otoničar

Centralna priprava proizvodnje

Prav sektor za proizvodnjo in tehnologijo je v skupnih strokovnih službah rabil največ časa, da je prišel na sistem dela po novi organizaciji. Temu sta bila vzrok predvsem pomanjkanje delovnih prostorov in nepopolna kadrovska zasedba važnih delovnih mest v službi.

Bolj realne možnosti za organizacijsko utrditev sektorja so nastale s preselitvijo v novo zgrajeno stavbo. Še vedno pa je ostalo nerešeno vprašanje strokovnih kadrov. Prav tako ni bila do potankosti izpeljana delitev dela med sektorjem in poslovnimi enotami ter vrsta in oblika tehnične dokumentacije, ki naj bi jo sestavljala centralna priprava proizvodnje.

Vsa ta vprašanja so sporazumno s poslovnimi enotami trenutno že dokaj razčiščena. Osnovni zaključki pri tem so:

1. da se v sektorju za proizvodnjo in tehnologijo zagotovi študijsko delo pri spremljanju in osvajanju dosežkov na področju izdelkov, tehnologije in materialov;

2. da se pravočasno in kvalitetno pripravi del tehnične dokumentacije, ki bo zajemala konstruktivni del priprave proizvodnje in sicer:

a) Za vzorce in nove modele — načrte za ploskovni in masivni del s potrebnimi preseki, — kratek, vendar izčrpen tehnični opis, ki bo zajemal tudi recepture za površinske materiale,

— prirezovalne liste, — spisek materiala z okvirnimi normativi,

— naročila materiala v tovarnah in v nabavni službi.

b) Za proizvodnjo: — načrte s korekturami, če bodo le-te nastale na vzorcih,

— tehnični opis glede na vnesene spremembe vzorcev, — kosovnice,

— spisek elementov, — prirezovalne liste, — materialne liste po elementih za materiale, ki niso na minimalni zalogi,

— predpis embalaranja, — predkalkulacija.

So pa še nekatere težave v pripravi dokumentacije za ničelno serijo, dokler ne bomo imeli centralne vzorčne delavnice. Iz vsega že omenjenega je torej videti, da tehnološki del pri pripravi dokumentacije tudi v prihodnje ostane v poslovnih enotah. Vendar predstavlja po mnenju teh-

ničnih kadrov v tovarnah to samo približno tretjino glede na sedanji obseg dela. Verjetno se bodo v prihodnje v sami praksi pokazale pri delitvi dela še težave, ki pa jih bo treba sproti opravljati.

Seveda pa bo zelo težko brez živčnih vojn delati na relaciji centralna priprava proizvodnje — poslovne enote, če ne bomo imeli jasnih lansirnih planov vsaj za šest mesecev.

Če bo tudi v prihodnje delo pri pripravi dokumentacije, študiranju, preizkušanju in naročanju materialov sovpadalo s proizvodnjo določenega proizvoda, bodo težave nastajale vsak dan. Možnosti za improvizacije bodo manjše, problematika v proizvodnji pa ustrezno temu večja. Vsi bomo zaposleni pri odpravljanju težav, ker za preventivo ne bo časa.

D. ing. Mazij

Analiza transportnih stroškov

Vse naše pohištvene izdelke prodajamo franko železniška postaja kupca, v zadnjem času pa vse več franko trgovina, skladišče kupca in celo posamezni potrošnik. Medtem ko smo še pred letom dni pošiljali največ blaga po železnici, pa v zadnjem času večino dostavljamo z lastnimi ali najetimi tovornjaki. Stroški za dostavljanje blaga naraščajo in predstavljajo 2,1 % prodajnih vrednosti. Ta znesek ni majhen. Medtem ko v proizvodnji merimo in vrednotimo vsak gib in vsak atom tvoriv in drugih materialov, puščamo transportne stroške v nemar.

Ne trdim, da prevozov ne kalkuliramo, da jih ne obračunamo oziroma da ne kontroliramo pripeljenih računov. Znano je, da smo pravi strokovnjaki za kontrolo čezmorskih prevozov. Vsak cent nas spravlja v dilemo o rentabilnosti ali nerentabilnosti izdelka. In doma? Doma te skrbi ni. Stroški se nabirajo. Pa bo kdo dejal: saj so kalkulirani. Res je, kalkulirani so, vendar to še ni dovolj. Koliko transportnih rešitev nastaja čisto na pamet! Priti moramo do podatkov, ki bodo omogočali presojo transportnih stroškov po enoti izdelka, transportnih stroškov po regijah, ekonomičnosti prevozov s kamioni v primerjavi z železnico, po izkoriščenju vozil in druge podatke.

Osebnih dohodek iz delovnega razmerja lahko zelo spodbudno vpliva na večji obseg proizvodnje, zato je enotnost pogojev pri obračunu osebnih dohodkov delavcev med poslovnimi enotami pomemben dejavnik, ki bo zagotavljal izpolnitev načela: vsakemu po njegovem delu.

Osebnih dohodki iz delovnega razmerja so potroški delovne sile, ovrednoteni z vrednostjo, vendar tako, da potrošek delovne sile delavca ni izražen samo z njegovo intenzivnostjo dela in časom dela, ampak predvsem z ustvarjenim učinkom dela. Povsem napak bi namreč bilo, če bi osebni dohodek temeljili izključno na porabljeni delovni sili, saj bi v takšnem primeru manj usposobljeni delavec, ki določeno delo opravi z neprimerno večjim naporom, moral v istem času dela dobiti višje osebne dohodke kot delavec, ki je zanj bolj usposobljen.

V sedanji situaciji na Brestu, ob sedanjih pogojih pri obračunu osebnih dohodkov zgoraj omenjenih dejstev ni mogoče najbolje ločiti in ugotoviti, v kolikšni meri so sedanji osebni dohodki

tudi dejanska funkcija produktivnosti dela. Ti očitki se pri obračunu osebnih dohodkov med poslovnimi enotami sicer ne nanašajo na sistemsko določila, ampak na druge komponente osebnega dohodka, kot so normativi časa in analitična ocena delovnega mesta.

Vsi vemo, da je modernizacija v posameznih poslovnih enotah vplivala na spremembo pogojev dela, pa tudi na spremembo pro-

Ob sušilnem kanalu v Tovarni pohištva Cerknica

duktivnosti, kar pa se ni odrazilo tudi v spremenjenih normativih in v novi analitični oceni delovnih mest.

To neskladje se je prej ko slej odrazilo v povečanju osebnih dohodkov v tistih poslovnih enotah, v katerih je bila opravljena modernizacija. Razmerja med osebnimi dohodki zaposlenih v posameznih poslovnih enotah smo morali zravnati s povečanimi startnimi vrednostmi, kar pa nam je še bolj zameglilo odnos med ustvarjenim delom in osebnim dohodkom.

Zato menim, da je bilo v takšni situaciji popolnoma umestno, da so se samoupravni organi odločili za izdelavo nove analitične ocene delovnih mest v podjetju.

Z novo analitično oceno delovnih mest naj bi izenačili osebne dohodke z novimi pogoji dela med poslovnimi enotami, ki so nastali z omenjeno modernizacijo tako, da bo ustvarjena možnost za enotno nagrajevanje delavcev odvisna tudi od prizadevanosti vsakega posameznika. S tem pa se začeto delo ne sme tudi končati. Ni samo pomembno, da imamo prilagojene analitične ocene delovnih mest novim pogo-

Konec na 7. strani

Ali veste ...

Od četrtega do štirinajstega februarja bo tudi letos na Dunaju velika drsalna revija. Tokrat bo nastopala pod nazivom »PARADA NA LEDU«. Med številnimi znanimi drsalci na ledu nastopajo Emmerich Danzer, Emmi Puzinger, Mona in Peter Szabo, opici Jacy in Joe in drugi. Cena izleta z vstopnico je 95.00 din za osebo.

★

Brestovi strelci so bili na tekmo vanju ob dnevu JLA v Postojni četrti. Od posameznikov sta bila najboljša Benko in Kebe. Sicer jim tokrat ne smemo zameriti slabše uvrstitve, saj je bila konkurenca zelo huda.

★

Prve ponudbe za letošnji odih že prihajajo. Cene dnevni penzionov so posamezne turistične ustanove letos povišale od 7 do 18 %. Še vedno pa bo mogoče dobiti rezervacije za bolj lahek žep predvsem v Dalmaciji in na otokih.

Cerkniško jezero včeraj in danes

O Cerkniškem jezeru je bilo od Valvasorja sem že precej napisane. Valvasor ni bil zaman prvi zgodovinar takratne kranjske dežele. Zategadelj, ker je temeljito opisal Cerkniško jezero, je postal član kraljevske akademije znanosti in umetnosti v Londonu.

Tudi višji cestni deželni nadzornik Franc Štemberg je pred več kakor dvesto leti pisal o znamenitostih Cerkniškega jezera. Pred nekako petdesetimi leti je napisal knjigo o Cerkniškem jezeru nadučitelj Kabaj in smo jo učenci prebirali v osnovnih šolah. O Cerkniškem jezeru je napisal slikovit opis tudi slovenski pisatelj pokojni dr. Hinko Dolenc, ki je več let služboval v mestu Ložu za okrajnega sodnika in je bil znamenit lovec in ljubitelj Cerkniškega jezera. Tudi Pavel Kunaver redni nedeljski obiskovalec Cerkniškega jezera, je o njem napisal dobro brano knjigo. Pred vojno sta o Cerkniškem jezeru pisala tudi Ferdo Kozak in M. Javornik, pa še vrsto krajših sestavkov so notranjski ljudje napisali o tem jezeru. Precej sestavkov je bilo literarne narave. Razumljivo je, da so v letih med 1919 in 1938 Cerkniško jezero domači in tuji obiskovalci bolj obiskovali, kakor pa prvo desetletje po končani vojni.

Tudi nekateri domači in tuji slikarji so zlasti v poletnih mesecih, v času košnje in paše obiskovali Cerkniško jezero in ga slikali v različnih vremenskih razmerah in pejsajih.

Ob vsem tem lahko doženemo, da Notranjci ne poznajo Cerkniškega jezera samo zaradi naravnih lepote, temveč še bolj z gospodarskega vidika. Notranjci poznajo tudi kulturno, gospodarsko in socialno plat ljudi, ki živijo ob Cerkniškem jezeru. Nekateri občudovalci Cerkniškega jezera se navdušujejo nad vsakoletnimi spremembami na jezeru in jezersko floro. Med ljudmi že več kakor sto let kroži pripoved, da so Stradivarjeve gosli iz lesa, posekanega na vrhu javornikovih gozdov, kar pač še menda ni znanstveno dognano. Za Slivnico, kjer da so se pred več sto leti zbirale čarovnice, v katere je celo zgodovinar Valvasor verjel, nihče ne verjame, da so bile res tam, posebno pa ne ljudje zadnjih petdeset let. Znana je tudi pravljica o štemberškem grofu, ki se je v temni noči vozil v čolnu po jezeru na vasovanje, pa je zaradi maščevanja s čolnom zdrknil v prepad. Mnogo teh ljudskih pripovedk je še živih in nekateri romantiki jim še vedno verjamejo. Nekateri pisci — romantiki, ki bi želeli, da ostane Cerkniško jezero tako prvobitno, kakor je bilo stoletja in stoletja. Prebivalci — deželani, ki stanujejo ob Cerkniškem jezeru ali pa so doma iz drugih predelov Notranjske, denimo iz Loške doline, in so lastniki jezerskih parcel, pa drugače mislijo o gospodarski plati Cerkniškega jezera.

Objezerski prebivalci vedo, da od romantičnih povesti, od vode, lepe flore in ostalega ni mogoče smotrno živeti. Romantične zgodbe o presihajočem Cerkniškem jezeru so zelo lepe za bralce, ki so na toplem ob zimskih večerih, ko divjajo po Cerkniškem jezeru in okolici snežni meteži. Notranjski ljudje, lastniki parcel v Cerkniškem jezeru, pa so stoletja gledali na jezero z očmi gospodarja.

Kaj je stoletja notranjski človek v gospodarskem pogledu dobival od Cerkniškega jezera?

Vsako leto nekaj voz slabe krme ali nastilja, jesensko pašo, če je ni prekinila prezgodnja jesenska povodenj. Ribolov v Cerkniškem jezeru so si že stoletja lastili tujci, ki niso imeli nič skupnega z jezerom. V svojem jezeru so prebivalci, katerih rodovi žive že več kakor tisoč let, skrivaj lovili ribe in rake. Baje so imeli pred sto leti prebivalci Gornjega jezera nekaj pravic do ribolova, zato pa so morali biti vse leto čuvarji jezera v službi knezov in grofov, da ne bi nepoklicani domačini lovili rib. Pastirji smo pred petdesetimi leti skrivaj lovili ribe. To je bila tudi vsa korist, ki smo jo imeli Notranjci od Cerkniškega jezera. Seveda, mestni ljudje drugače gledajo in občudujejo presihajoče Cerkniško jezero. Če pride takle mestni romantik v Cerknico v juniju in vidi jezero zalito, bo ob pogledu nanj vzhičen in navdušen. Toplo mu bo pri srcu, kakor je bilo meni, ko sem pred desetletji gledal v Italiji čudovito jezero Lago di Gardo ali prelepo Lago di Maggiore. Seveda se tak mestni človek ne more živeti v to, kaj rečejo kmetje, ko je še v juniju preplavljeno jezersko dno in ne bodo imeli krme, ampak samo nastil. Isto velja in je tudi včasih veljalo, če so prezgodnje jesenske povodnji preplavile jezersko dno. Paše je bilo konec. Eno je biti turist, občudovalec našega notranjskega jezera, drugo pa je, kakšno dejansko korist je imel notranjski človek v preteklosti od tega čudovitega, svetovno znanega Cerkniškega jezera.

Polemika okrog zajezeritve Cerkniškega jezera se mi je zdela čudna. Nekateri so bili za to, da se na jezeru nič ne spremeni in da ostane, kakor je bilo stoletja in tisočletja. Ali, kakor pravijo nekateri, Cerkniško jezero naj bo tako, kakor je bilo včeraj in tako naj bo tudi jutrišnji dan. Zivljenje ljudi, njihovo gospodarstvo in prihodnost pa zahtevajo, da se tudi ob Cerkniškem jezeru spremenijo gospodarski pogoji. Kje je zapisano, da na Slovenskem samo nekateri kraji Gorenjske, Primorske in Štajerske imajo pravico do neslutene razvoja turizma? Ali imajo samo nekateri kraji v Slovenskem monopoli nad turizmom?

Notranjska deželica, katere središče je Cerkniška dolina s presihajočim Cerkniškim jezerom, je bila v letih 1885 do 1940 izvor ekonomske emigracije. Možje in fantje so v najlepših letih odhajali za kruhom v tujino. Do leta 1922 predvsem v Ameriko, potem pa v Francijo, Argentino, Avstralijo in druge tuje dežele. Malo kmetijstvo, prevoznijstvo in gozdarstvo ni moglo vseh preživeti. Takrat so bile tudi družine številne. Zagarstvo je bilo nekoliko razvito samo v Loški dolini. Z letom 1950 se je začela razvijati kovinska industrija ter modernizirati industrija v Cerknici in v Martinjaku. Tako je bilo začasno konec ekonomske emigracije. Vendar ima tudi industrijski razvoj svoje meje. Spričo popolne tehnične dovršenosti, tovarni kakor sta Brest in Kovinoplastika, ne bosta mogli v prihodnje zaposlovati večjega števila domače delovne sile. Upokojenih pa tudi ni vsako leto toliko, da bi na njihova mesta prišla tista delovna sila, ki konča osemletko.

Spričo vedno težjih pogojev za študij, posebno na visokih šolah, bo vedno manj mladih odhajalo v ljubljanske šole.

Ali naj bo Notranjska v prihodnje zopet to, kar je bila v preteklosti, ko so tisoči odhajali v tujino za zaslužkom in kruhom? To se ne sme zgoditi. Tudi Notranjska ima vse naravne pogoje, da razvije turizem ob Cerkniškem jezeru. Poleg Cerkniškega jezera imamo še čudovito Križno jamo in tihe sprehode po snežniških in javornikovih gozdovih. Tudi to je močan argument za delno ojezeritve Cerkniškega jezera. Že sedaj se mnogi zanimajo za zidanje počitniških hišic ob Cerkniškem jezeru. Naravne lepote, lov in ribolov bodo privabljali vedno več turistov, zato bi se potem v turizmu in gostinstvu zaposlovala vsa odvišna domača delovna sila. Nekateri ljubitelji Cerkniškega jezera skrbijo, da bo uničena jezerska flora. Flora bo še ostala. Svet se ekonomsko razvija, zategadelj tudi Cerkniško jezero ne more ostati tako, kakršno je bilo stoletja.

Potrebno je smotrno, gospodarsko in turistično izkoriščati naravne lepote in razvijati turizem tudi v tem predelu Notranjske. Razumljivo je, da bo pri tem še mnogo dela. Poleg delne ojezeritve jezera bo potrebna tudi sanacija objezerskih vasi, urejanje in oskrbovanje stranskih cest, kakor na primer na Bloški planoti, kjer je zibelka slovenskega smučanja. Notranjska, posebno pa pokrajina ob Cerkniškem jezeru, je turistično še deviška, čeprav Cerkniško jezero poznajo tisoči umetnikov, strokovnjakov in znanstvenikov iz vseh evropskih dežel. Spričo gospodarskega razvoja in spričo razvoja turizma ter za prihodnjo blaginjo notranjskih mladih ljudi je treba iti z duhom časa in napraviti ob Cerkniškem jezeru vse, da bodo ljudje zadovoljni. Čas je, da se turizem tudi pri nas razvija, saj je v tem pogledu Gorenjska skoraj sto let pred Notranjsko.

MATEVŽ HACE

NAŠI LJUDJE

Jože Gornik se kar ni in ni hotel sprijazniti z mislijo, da bi povedal kaj za naše glasilo.

»Pa zakaj ravno jaz?« mu ni bilo prav.

»Ja no, tak je pač že običaj, da se pogovarjamo z delavci, ki so najdlje vzdržali pri podjetju. Vi pa ste v Tovarni ivernih plošč gotovo delavec z najdaljšim delovnim stažem.«

Ko je uvidel, da se ne bo mogel rešiti, se je vdal: »Zgodaj sem moral prijeti za delo. S sedemnajstim letom sem si začel služiti kruh. Po dveh letih dela na cesti sem se zaposlil pri firmi Premrov v Martinjaku.« Jože je naš človek, domačin, rodil se je v Martinjaku in pravi, da je že precej dolgo na svetu.

»Nikakršnega dela se nisem branil,« je nadaljeval Jože. »Pri Premrovu sem moral opravljati najrazličnejše posle. Pozimi smo delali v tovarni, poleti pa smo morali gospodarju-kapitalistu pomagati pri košnji in spravljanju sena. Tudi po štirinajst ur na dan nam ni zmanjkalo dela.«

Prišla je vojna vihra in spet je menjal gospodarja. Nekaj časa je bil pri železnici na Rakeku, da bi se po koncu vojne spet vrnil v domačo vas Martinjak in nadaljeval z delom na žagi. Pa ne za dolgo. Kmalu se je preselil v Cerknico, kjer s svojo družino prebiva še sedaj. V cerkniki tovarni je bil med drugim enajst let kurjač v kotlovnici. Nazadnje je pristal v Tovarni ivernih plošč, kjer ima svoje delovno mesto na komandnem pultu.

»Z dohodki ste bili vedno zadovoljni?«

»Da, vseskozi. Vedno sem zaslužil dovolj, da nisem hodil okrog s praznim žepom. Zadovoljen sem bil z dohodki, pa tudi z delom, čeprav ni bilo vedno ravno lahko. Koliko je samo prečutih noči za menoj! Kotlovnica in zdaj Iverka ne poznata nočnega počitka. O težavnosti

nočnega dela pa ve samo tisti, ki je kdaj delal ponoči.«

»Kdaj vam je bilo najteže?«

»Kar se dela tiče, je bilo najtežje na žagi v Martinjaku še pred vojno. Eje, mladi še ne veste, kaj se pravi delati. Sedaj pozimi pridete lepo na toplo in suho v tovarno. Mi pa smo vsi mokri in premrazeni drgetali na takratni žagi.«

Po sedmih letih dela na Iverki Jože prav v teh dneh odhaja v zasluženi pokoj. Zato sem ga pobaral še to:

»Kaj boste pa sedaj delali, ko ne boste hodili v tovarno?«

»Posla mi ne bo zmanjkalo, dokler bom sam hotel. Delal bom po hiši, okoli hiše in nekaj zemlje imam, da ne bom samo počival.«

Jože je priden in vesten delavec. Govoril mi je predvsem o svojem delu, o svoji poti delavca, dolgi osemindeset let. Kaj več o svojem osebnem življenju pa ni hotel povedati. Morda je bil slabe volje,

PRAVNIK SVETUJE

VPRAŠANJE: Statut podjetja določa da ima član delovne skupnosti BRESTA v nekaterih primerih pravico do največ sedem dni plačanega izrednega dopusta letno. Med drugim našteva tudi smrt v ožji družini, česar pa statut podrobneje ne razčleni. Zanima me, kdo vse sodi v »ožjo družino«.

ODGOVOR: Po členu 56. pravilnika o delovnih razmerjih sodijo v ožjo družino otroci, starši, zakonec, bratje in sestre prizadete delavca. Po tem določilu, ki je še veljavno in ki ni v nasprotju s statutom, so se dosedanje odsotnosti v glavnem obravnavale in to daje tudi odgovor na vaše vprašanje.

Vsekakor pa ta ureditev ni zadovoljiva, ker je v praksi prišlo že večkrat do utemeljenih pomislov. Oglejmo si nekateri primere, ki jih bo treba na novo rešiti:

- smrt posvojenca ali posvojitelja,
- smrt starih staršev,
- smrt osebe, ki jo delavec edini preživlja oziroma oskrbuje,
- smrt člana skupnega gospodinjstva in podobno.

Razumljivo je, da vseh smrtnih primerov ne gre poenotiti in določiti enako število dni dovoljene odsotnosti. Pri določanju števila dni bo treba misliti na to, da so dnevi namenjeni predvsem temu, da se prizadeti delavec po žalostnem dogodku duševno in telesno okrepi, predvsem pa, da opravi vse potrebno v zvezi s pogrebom. Nedvomno ima pri tem veliko vlogo stopnja sorodstva, odnos do umrlega, skupno gospodinjstvo, oddaljenost (če na primer umre sorodnik v tujini, kjer se prizadeti progresa ne bo udeležil) in podobno.

Mnenja o rešitvi omenjenih primerov so različna, zato bo treba v javni razpravi ugotoviti, kam teži večina. Nedvomno pa bo treba zadevo natančneje urediti kot je urejena sedaj, ker gre za primere, v katerih zaradi nujnosti zadev ni mogoče oklevati ali sklicevati posebnih organov.

VPRAŠANJE: Ali je dopustno sprejeti v delovno razmerje delavko ki je noseča? Ali zdravnik v tem primeru lahko izda pozitivno spričevalo in kakšne posledice ima lahko oseba, ki tako delavko sprejme?

ODGOVOR: Nosečnost ni ovira za sklenitev delovnega razmerja. Zato tudi zdravnik lahko izda spričevalo, kjer pa seveda navede značilnosti del, ki jih taka delavka lahko opravlja.

Vprašanje, ali se noseče delavke sprejemajo na delo ali ne, je torej stvar kadrovske politike podjetja. Verjetno tega ni mogoče splošiti, temveč je potrebno vsak primer posebej proučiti oziroma utemeljiti.

Z. Zabukovec

kdo ve. Navadno je sicer vedno dobro razpoložen in, če le more, pove kakšno hudomušno. Poln je mladostne vedrine in tudi sam pravi, da se še počuti mladega. Zadnje čase ga bolj roke in ko po tolikih letih odhaja v zasluženi pokoj, mu zaželimo prijetno počutje v prihodnjih prostih dneh in še mnogo srečnih let v krogu njegove družine.

F. MULEC

Z občnega zbora sindikata v TP Cerknica

Zelo skrbno pripravljeno poročilo predsednika sindikata Andreja Hrbšana o delu sindikalnega odbora v preteklih dveh letih je bilo prav gotovo podlaga za zavzeto razpravljanje delegatov.

Delegati so v razpravi ugotavljali, da v Tovarni pohištva Cerknica osebni dohodki stagnirajo. Vzroke za to so pripisali neustreznemu proizvodnemu asortimentu in premajhnemu proizvodnim serijam. Očitki so kar deževali na prodajno službo, ker da nima dovolj proučenega tržišča, sicer naše blago ne bi bilo nekonjunktorno.

V razpravi o še vedno prenizki produktivnosti dela so kritizirali tudi kadrovske politike. Premalo ali skoraj nič ni izobraževanja delavcev za posamezna delovna mesta. V razpravi so delegati zahtevali, da je treba delavcem omogočiti izobraževanje oziroma strokovno izpopolnjevanje in tako

dvigniti strokovno raven kolektiva. Priučenim delavcem je treba dati manjkajoče znanje in jim potem priznati kvalifikacijo za okvir podjetja. Rečeno je bilo tudi, da je treba več mladine izobraževati v poklicnih šolah, da bi tako lahko pozneje zasedli ključna delovna mesta s strokovnimi delavci.

»Nismo proti strokovnjakom,« je bilo slišati razpravljalce, »toda takim strokovnjakom, ki presegajo naše znanje, od katerih se bomo česa naučili in ki nam bodo v pomoč. Toda pri sprejemanju strokovnjakov je potrebna selekcija. Zakaj sprejememo v delovno razmerje vsakogar, ki le hoče k nam? Tudi ni prav, če pri sprejemanju strokovnjakov sprejemamo vse njihove pogoje, na primer pogoje o višini osebnih dohodkov, zaposlitvi žene, čeprav nima ustrezne izobrazbe in podobno. Ni važno, da ima nekdo

samo izobrazbo, važno je pri tem tudi, za katero delo je strokovnjak tisti, ki ga sprejemamo.«

Delegati so menili, da niso proti boljšemu nagrajevanju pravih strokovnjakov, ki zasedajo prava delovna mesta, vendar je razmerje 1:5,53 preveliko. V zadnjem času si družbena skupnost prizadeva zmanjšati socialne razlike med delovnimi ljudmi. Sicer pa so se delavci zavzemali, da je treba izdelati sistem, po katerem bodo vsi delavci v podjetju, tudi strokovnjaki, plačani po opravljenem delu. Nekateri so v razpravi kritizirali strokovne službe, ker še niso uspeli izdelati pravilnika o delitvi osebnih dohodkov.

Dodatek na stalnost ni socialna kategorija, je bilo poudarjeno na občnem zboru. To je priznanje starejšim delavcem za preteklo delo. Starejši delavci so se vrsto let hote ali ne hote odrekli višjim osebnim dohodkom za modernizacijo in izgradnjo podjetja, zato imajo sedaj pravico, zahtevati od organov upravljanja in vodstva podjetja neke koristi od tega. Mlajšim delavcem, pa tudi strokovnjakom je sedaj lah-

ko priti do primerne plačke, ko je podlaga za delo ustvarjena. Predsednik sindikata je v svojem poročilu navajal, da so organi upravljanja odmaknjeni od delavcev.

Zato strokovni delavci pogosto sami odločajo mimo samoupravnih organov, kar pa ima lahko škodljive posledice za prihodnji razvoj samoupravnega sistema. Delavci že čutijo to pomanjkljivost, ki jo na različne načine izražajo kot primanjkljaj ali razliko med pričakovanim vplivom.

O rekreaciji zaposlenih pa je tovariš predsednik v poročilu ugotovil, da smo nazadovali. Pred leti smo imeli to vprašanje še kar zadovoljivo rešeno. Rekreacija delavcev mora biti organizirana, delavci si želijo letovati skupaj s sodelavci zaradi ugodnejšega počutja, zato je nujno potrebno organizirati rekreacijska središča.

Delegati so razpravljali še o drugih zadevah. Moram pa reči, da je bil občni zbor delaven, vsa razprava je bila zavzeta, vsi v razpravi so si prizadevali, da bi s svojim prispevkom odstranili napake, ki vidijo s svojih delovnih mest.

J. Klančar

Akcija 75 je stekla

Republiška konferenca Zveze mladine Slovenije je posredovala aktivom, ki sodelujejo v »Akciji 75«, program, ki ga morajo sprejeti vsi aktivisti in po možnosti tudi izpeljati. Naš aktiv je v začetku decembra 1. 1970 izdelal konkretno program o uresničevanju »Akcije 75« v mladinskem aktivu Brest Cerknica, ki obsega naslednje naloge:

1. Usposabljanje mladih v naši delovni organizaciji;
- a) nekatero značilnosti sedanega ekonomskega stanja;
- b) perspektive vključevanja mladih v gospodarstvo;
- c) idejni temelji zveze komunistov;
- č) kakšna je naša delovna organizacija;
- d) kako skrbno gospodariti v delovni organizaciji;
- e) od česa je odvisen dohodek gospodarske organizacije in kako se deli;
- f) medsebojni odnosi v delovni organizaciji;
- g) družbeno politične organizacije v kolektivu;
- h) zakaj in kaj dela Zveza mladine v delovni organizaciji; možnosti in pomembnost.

2. Razvojni načrt naše delovne organizacije.
3. Raven samoupravnih odnosov v delovni organizaciji.
4. Kadrovska politika.
5. Stanovanjska problematika.
6. Telesna kultura in rekreacija.
7. Mladi, Zveza mladine in druge družbene organizacije.
8. Ustanoviti mladinski aktiv v proizvodnih obratih v Starem trgu in Martinjaku ter aktiv mladih na tehniški srednji šoli v Cerknici.
9. Povečati dejavnost cerkniškega odbora pri Mednarodnem skladu Lačni otrok.

Vsaka naloga je posebej časovno določena in za vsako nalogo je določena posebna komisija, ki mora zbrati vse potrebne podatke za javno razpravo. Zaradi zanimivosti in aktualnosti prve naloge in omenjenih tem je nujno potrebna povezava s sindikalno organizacijo in Zvezo komunistov. Predavanja bi bila bolj obiskana, učinkovitejša in cenejša. Predavali bi strokovno usposobljeni predavatelji iz delovne organizacije, predstavniki družbeno političnih organizacij in občine, pa tudi predavatelji z Delavske univerze Boris Kidrič iz Ljubljane.

Po časovnem zaporedju smo se pri izpolnjevanju nalog najprej srečali z vprašanjem telesne kulture in rekreacije v naši gospodarski organizaciji in občini. Posebna komisija našega mladinskega aktiva je 24. decembra 1970 opravila anketo v Tovarni pohištva Cerknica, na skupnih strokovnih službah in v treh razredih tehniške srednje šole v Cerknici, da bi vsaj približno ugotovili resnično stanje in položaj telesne kulture v naši gospodarski organizaciji.

Po naših podatkih je anketne liste dobilo približno 960 ljudi, vrnilo pa jih je 216 anketiranih, kar pomeni 22,5 % vseh, ki jih je anketa zajela. Od 216 anketnih listov smo jih 118 (54,6 %) dobili od članov mladinske organizacije, se pravi od tistih, ki še niso izpolnili sedemindvajset let. Starejši so izpolnili 98 anketnih listov ali 45,4 odstotkov. Med mladimi se jih od 118 kar 70 ali 59,3 % redno bavi s telesno kulturo, od 98 starejših pa le 16 ali 16,3 %. Od 118 se kar 73 ali 61,8 % mladih vsaj enkrat letno bavi z rekreativnimi dejavnostmi. S takimi dejavnostmi se od 98 starejših bavi le 34 ali 34,7 %.

Konec prihodnjic

PRIMERJAVA OSEBNIH DOHODKOV NA BRESTU

Nadaljevanje s 5. strani

jem dela, ampak so pomembni tudi normativi časa, ki jih je prav tako treba prilagoditi novim kapacitetam in proizvodnemu asortimentu med poslovnimi enotami. Sele s tem bomo tudi zadostili pogoju, da so osebni dohodki odraz ustvarjenega dela. Za dosego tega cilja med poslovnimi enotami pa je treba šele ob uveljavljenih omenjenih nalogah izenačiti startne vrednosti osebnih dohodkov med poslovnimi enotami.

Če so namreč analitična ocena delovnega mesta in normativi časa pravilni in prilagojeni raznim pogojem dela v poslovnih enotah, tedaj lahko rečemo, da bo ob enotni startni vrednosti dobil delavec za enako delo v

Tovarni pohištva Martinjak v maju že umetno zvišana zaradi izenačitve osebnih dohodkov med poslovnimi enotami.

Povprečno so se osebni dohodki zaposlenih v letu 1970 na Brestu gibali v višini 1254 din, medtem ko so bili povprečni osebni dohodki v 1969. letu 1213 din. Osebni dohodki so tako v letu 1970 narasli za 4 %, vendar je porast življenjskih stroškov za 12 % v letu 1970 v primeru z leto 1969 občutnejši, tako da so naši osebni dohodki v letu 1970 stagnirali. To sledi tudi iz primerjave povprečnih osebnih dohodkov v slovenski lesni industriji med letom 1969 in 1970, ko so znašali 973 din oziroma v letu 1970 1164 din, kar je za 20 % povišanje osebnih dohodkov.

Za nazornejši prikaz stanja osebnih dohodkov po zaposlenih v decembru 1970 posredujem naslednjo tabelo:

Zap. št.	Razpon	Frekvenca zaposlenih po poslovnih enotah							%
		TPC	TPM	TLI	Iverka	SKS	špedic.	Sku.	
1.	pod 700	—	7	3	—	1	—	11	0,7
2.	701—1000	336	137	81	7	9	—	570	34,7
3.	1001—1500	298	229	123	45	33	1	729	44,4
4.	1501—2000	89	45	30	23	36	8	231	14,0
5.	2001—2500	14	5	1	5	38	1	64	3,9
6.	2501—3000	1	—	1	—	17	—	19	1,2
7.	3001—3500	—	1	1	1	7	3	13	0,8
8.	nad 3500	—	—	—	—	2	2	4	0,3
Skupaj:		738	424	240	81	143	15	1641	100

vsaki poslovni enoti enak osebni dohodek.

Osebni dohodek delovnega mesta je zmožek števila analitične ocene s startno vrednostjo, medtem ko je zaslužek delavca odvisen od normativa časa oziroma cenika, ki je rezultat osebnega dohodka delovnega mesta, časa, potrebnega za določeno operacijo, in opravljene dela.

Sele ob tako zastavljenih rešitvah bodo nastale možnosti za ugotavljanje vzrokov v razmerjih osebnih dohodkov med poslovnimi enotami.

Poglejmo odnose vrednosti točk osebnih dohodkov med poslovnimi enotami, ki so odraz gibanja osebnih dohodkov v poslovnih enotah in kot takšne tudi rezultat omenjenih neskladij:

Poslovna enota	Doseženo v marcu 1970	Proizvodnja v marcu 1970 v 10 tisoč din
TP Cerknica	0,0275	598,8
TP Martinjak	0,0220	220,6
TLI Stari trg	0,0269	112,0
TIP Cerknica	0,0254	119,3
Skupne službe	0,0257	—

Podatki se nanašajo na lanskimarec, ker je vrednost točke v

Naša prizadevanja, da bi povečali realne osebne dohodke, so se pričela že z analitično oceno delovnih mest, pa tudi z odločitvijo, da bi pri delitvi dohodka v 1971. letu povečali sredstva za osebne dohodke. Menim pa, da bodo z novo analitično oceno ustvarjene možnosti za stimulatívno nagrajevanje in povečano produktivnost dela zaposlenih.

R. Zadravec

Brestov obzornik, glasilo kolektiva Brest Cerknica. Odgovorni urednik Danilo Mlinar. Ureja uredniški odbor: Vojko Harmel, Jože Klančar, Janez Lavrenčič, Danilo Mlinar, Dubrovka Pazič, Vinko Mahne, Branko Milek, Franc Mulec, Miha Sepec, Franc Štrukelj, Dušan Trotovšek in Zdravko Zabukovec. Tiska Zelezniška tiskarna, Ljubljana

Višji razred, višja ocena

Ob prvem polletju letošnjega šolskega leta v naši tehniški šoli

Ob že ustavljeni praksi, da vsako ocenjevalno obdobje obvestimo Brestov kolektiv o uspehih našega strokovnega podmladka, bi ne bilo prav, če bi ob koncu tega polletja to opustili.

Tako vam predstavljamo rezre po vrsti, kakor si sledijo po stopnji, po starosti in tudi po uspehu. Vse to je namreč v prejem sorazmerju, v obratnem z vsemi temi podatki je številčnost oddelkov.

Prvi letnik ima ob polletju še 37 dijakov (2 sta v tem času zavrгла misel na poklic lesnoindustrijskega tehnika). Med preostalimi je 16 fantov (ali 43,2 %) lahko pokazalo staršem spričevala brez nezadostnih ocen. Ostalih 21 (56,7 %) tega veselja ni napravilo ne staršem, ne profesorjem, ne nam Brestovcem, pa tudi sebi ne. Vendar tudi teh ne smemo zbasati v en koš. Preveč jih je in preveč so različni: med njimi je 10 takšnih z 1 ali z 2 negativnima ocenama, kar 11 pa tistih s tremi ali več nezadostnimi. Med temi so tudi dijaki s 6 in celo 7 »čiki«, kar pri vseh skupaj 10 predmetih gotovo ni nadobudno.

Bodimo realisti, pa se potolajmo s temle verjetnostnim računom: tistim brez negativne ocene se bo ob koncu leta priključilo vsaj še onih 10, ki imajo po eno ali dve, pa bo drugi razred še vedno štel 27 dijakov, kar je še zmeraj precej. Nekaj tistih z večjim številom negativnih ocen se bo tudi še obdržalo, in če jih bo v drugem letniku 30, lahko rečemo, da je bilo »novačenje« v letošnji I. letnik vendarle uspešno.

Na prvi ocenjevalni konferenci, kjer je bil uspeh v tem letniku slabši od sedanjega, kar je sicer normalno, za I. letnik pa celo razumljivo, je bilo slišati očitke, da smo dijake za ta letnik izbirali na pamet, brez kakršnih koli kriterijev, kar seveda ni res. Za kriterije, ki niso segli tako nizko, so vedeli tako učenci kot starši. In učitelji v osnovnih šolah tudi. Tu pa tam se nam je jeseni morda vendarle še kdo zmuznil med že izbrane, vendar ti bistveno ne vplivajo na sedanjí rezultat.

Gre torej za nekaj drugega, pri čemer je najprej treba omeniti razliko v kriterijih ocenjevanja v osnovni šoli in na drugi stop-

nji. Malo globlji pogled v zaključna spričevala iz osemletke in v redovalnice I. letnika tehniške šole pokaže naslednjo resnico: 5 = 3, 4 = 2, 3 = 1. To je sicer čudna matematika, vendar praksa hodi včasih svoja pota, daleč od teorije.

Sem je seveda treba prišteti nekoliko blažji kriterij v osmem razredu in nekoliko strožji v I. letniku srednje šole, vendar to dvoje še ne poravnava računov. Po takšnih kriterijih bi se smel uspeh znižati za eno oceno, ne pa za dve, kar je pri naših dijakih pravilo skoraj brez izjem, tako v lanskem kot v letošnjem oddelku.

Vsiljuje se nam vprašanje, ali težnja k čimmanjšemu osipu v osnovni šoli vendarle ne temelji preveč na zniževanju zahtevnosti in doslednosti, namesto da bi temeljila na edini osnovi, ki prenese kritiko, na znanju in na delovnih navadah učencev.

No, vemo, s kakšnimi težavami se otepajo naše osnovne šole, tako od financ pa do kadrov, da vse ostalo spustimo, pa najbrž nismo poklicani spuščati puščic v njihovo smer; rezultati naših prvih letnikov so pač takšni in iz vsega se nam za prihodnje samo od sebe narekuje potreba po nadaljnji zaostitvi kriterijev za izbor učencev, s katerimi se bomo dogovarjali za štipendiranje v naslednjih letih.

Drugi letnik je letos že ustavljen. Razred šteje 23 dijakov. Od teh sta dva prav dobra (v I. letniku en sam), 9 dobrih in 3 zadostni. Skupen uspeh 60,85 %. Negativne ocene ima v tem razredu 9 učencev, vendar nobeden več kot dve.

Tretji letnik je s 75 % pozitivnih za dobro stopnico boljši od drugega. Razred šteje še vedno 20 dijakov, od katerih so trije prav dobri, dobrih je 11, 1 je zadosten, 5 dijakov pa ima po eno nezadostno oceno. Vsi profesorji so zadovoljni z resnim delom dijakov v tem razredu in tako smemo z veseljem pričakovati čez poldrugo leto v tovarno nekaj pridnih tehnikov, na fakulteti pa nekaj dobrih študentov, ki jih bo Brest pripravil za uspešno delo štipendirati tudi na univerzi.

J. Praprotnik

ŠE DOSTI DELA

OBČNI ZBOR RIBIŠKE DRUŽINE CERKNICA

Ribiška družina v Cerknici je 10. januarja 1971 imela svoj letni občni zbor. Ob tej priložnosti so se ribiči pogovorili o uspehih in neuspehih svojega dela v preteklem letu ter si zastavili naloge za letos.

Delo družine se je v preteklem letu osredotočilo predvsem na odlov in reševanje rib ob presihanju Cerkniškega jezera, kar se je zgodilo kljub zavezitvi. Mnogo vode v pozni pomladi je vzbujalo vtis, da ribjega življenja ne bo treba več reševati. Toda narava se je skujala in tako naložila ribičem dodatno delo pri reševanju. Zavezitev je bila sicer le uspešna, saj se je voda na jezeru ohranila dva meseca dalj, s tem pa se je podaljšala tudi sezona ribolova. Novi posegi v ojezeritvi, za katere je že izdelan projekt in predvideva zaporo Nart, pa bodo nedvomno dalj ohranili vodo v jezeru. Ribiči upajo, da bo mogoče tudi za prihodnje posege v jezeru dobiti sredstva. Ta sredstva ne bodo vržena v stran, tudi če gledamo samo z ribiškega vidika, da ne govorimo o drugih koristih, ki bi jih prinesla stalna ojezeritev. Če bo potrebno, bodo tudi ribiči po svojih močeh denarno podprli akcije za ojezeritev.

Iz poročil na občnem zboru je mogoče razbrati, da je bilo prodanih okrog 10.000 mladice ščuke, okrog 1000 kilogramov konzumnih rib, več kot 100 kg rakov. Rešenih in vloženih v predele, kjer je stalna voda na jezeru, pa je bilo več kot 3000 kg raz-

ličnih vrst rib. Za vse to delo je bilo potrebnih okrog 1500 delovnih ur, ki so jih opravili člani ribiške družine. Da bi se v sušnih dneh lahko zadržavale ribe v vodi, so bili na novo zgrajeni jezovi v Rešetu in Retju. Ti jezovi bodo v prihodnje precej pripomogli k večjemu ribjemu staležu v jezeru.

V lanskem poletju je bilo tudi ribiško tekmovanje, na katerem pa žal ni sodelovalo pričakovano število ribičev. Po tekmovanju je bil piknik, ki pa je bil zelo obiskan in si ga obiskovalci še želijo.

Kar zadeva turistični ribolov, se iz leta v leto večajo obiski. V pretekli sezoni je bilo prodanih skoraj 500 enodnevnih ribolovnih dovolilnic. Tudi v finančnem pogledu je družina rentabilna, saj njen saldo ob koncu leta kaže v dobro 4 milijone starih dinarjev.

Delo ribičev bo letos predvsem v izgradnji jezov na vseh vodah, s katerimi gospodari družina, v potoke bodo vložili več postrvi in krapov, organizirali bodo več piknikov na jezeru, poskušali pa bodo odloviti še več mladice ščuke kot doslej, saj ribiške družine iz skoraj vse Slovenije zelo rade kupujejo ščuke iz Cerkniškega jezera. Ribiška družina Cerknica, zlasti pa njeno vodstvo, si bo intenzivno prizadevalo, da bi družina dobila v svoje upravljanje vse Cerkniško jezero, katerega polovica še vedno upravlja Zavod za ribištvo, kar se vsem ribičem zdi krivično. F. Tavželj

Ribolov na Cerkniškem jezeru

SPORED FILMOV V FEBRUARJU

1. februarja ob 19.30 — ameriški barvni film **UMAZANA IGRA**; drama iz druge svetovne vojne, ki se dogaja v Libiji.

4. februarja ob 19.30 — angleški barvni film **JOANNA**; ljubezenska drama dekleta, ki pride s podeželja v vrtoglavi vrvež Londona. V glavni vlogi Geneviève. White.

6. februarja ob 19.30 — italijanski film **ZA KAKŠEN DOLAR VEČ**; napeta kaubojka.

7. februarja ob 16. in 19.30 — ameriški barvni film **HUDIČEVA BRIGADA**; zgodba o skupini komandosov, ki so pripravljali zlom nacistične Nemčije. V glavni vlogi William Holden.

8. februarja ob 19.30 — francoski film **BLEDOLIČNI UBIJALEC**; kriminalna drama. V glavni vlogi Alain Delon.

11. februarja ob 19.30 — ameriški film **STAN IN OLIO PRODAJATA MIŠOLOVKE**; spet se bomo do solz nasmajali dvema slavnima ameriškima komikom.

13. februarja ob 19.30 in 14. februarja ob 16. uri — francoski barvni film **AGENT X-13**; napeta kriminalka.

14. februarja ob 19.30 ameriški barvni film **MOSTOBRAN**; vojna drama.

15. februarja ob 19.30 — ameriški barvni film **WILLIE BOY**; pretresljiva kavbojka. V glavni vlogi Vince Edwards.

18. februarja ob 19.30 španski barvni film **LEPI SPOMINI**; drama mladostnika, ki ga igra španski pevec Hoselito.

20. februarja ob 19.30 in 21. februarja ob 16. uri — nemški barvni film **SKRIVALIŠČE INKOV**; pustolovski film po romanu Karla Maya.

22. februarja ob 19.30 — nemški ski barvni film **IMENUJEJO ME TUIJEC**; iskalci skritega zaklada in njihovi nasprotniki vas bodo s svojimi akcijami gotovo razvedrili.

22. februarja ob 19.30 — nemški barvni film **PRIDI, PRIDI LJUBA MOJA**; film prikazuje seks skozi stotletja. Za mladino neprimeren!

25. februarja ob 19.30 — italijanski barvni film **SERAFINO**; Andriano Celentano nastopa v zabavni komediji.

27. februarja ob 19.30 — danski barvni film **JAZ, ŽENSKA** — 2. del; drama ženske v sodobnem svetu.

28. februarja ob 16. uri in 19.30 — italijanski barvni film **DVOJNI OBRAZ**; napeta kriminalka.

V SPOMIN

23. januarja 1971 je bolešno odjeknila novica, da je tragično preminil naš delavec Marjan Kovač.

Marjan je bil star komaj 36 let; zapustil je ženo, hčerko in sina. Pred dvanaestimi leti se je zaposlil v Tovarni pohišstva Cerknica. V zadnjem času je delal v montažnem oddelku. Bil je dober delavec, tovariš in sodelavec.

Samo leto dni mu je usoda namenila uživati srečo v družinskem okolju v hiši, ki si jo je zgradil z njemu lastno pridnostjo in trdo željo po lastnem domu.

Z Marjanovo smrtjo je naš kolektiv izgubil enega izmed tistih delavcev, ki so si v prvih vrstah prizadevali za večjo produktivnost dela, za realizacijo planskih nalog, za lepše življenje vseh zaposlenih. Takega bomo ohranili v trajnem spominu.

V SPOMIN

Po dolgi in mučni boleznici je 30. decembra 1970 umrla naša upokojenka Angela POTOČNIK, rojena 3. aprila 1908 iz Martinjaka.

V Tovarni pohišstva Martinjak je bila zaposlena enajst let, nazadnje v oddelku strojno brušenje.

Potočnikova je bila med delavci, pa tudi med vaščani, zaradi vedno vedrega nasmeha priljubljena. Bila je vestna in pridna delavka in tako nam bo ostala tudi v spominu.

V SPOMIN

25. decembra 1970 je ugasnilo življenje naše upokojenke Marije KOVAČ iz Grahovega, po domače Tonkove.

Kovačeva je svoje sedemdeseto leto praznovala 10. oktobra 1970. V Tovarni pohišstva Martinjak je bila nazadnje zaposlena kot snažilka v upravnih prostorih. Invalidsko je bila upokojena 30. aprila 1960.

Pri svojem delu v tovarni je bila nadvse vestna in nam bo ostala v lepem spominu. Kolektiv

Z. Trošt

Pozor! Žrebamo!

»Halo, ali je tam ta pa ta? No, lepo ste si razdelili nagrade!«

»Halo, če si boste še tako delili nagrade, kar sami rešujete križanke, nikar jih ne objavljajte!«

»Halo, to je krivica! Nagrade je treba žrebat, ne pa kar tako, po domače...«

Tako so po izidu prejšnje številke našega lista sporočili v uredništvo »jezni reševalci nagradne križanke«, ki jim sreča ni bila naklonjena. Vsega so seveda krivi birokrati — kot vedno!

Prisegamo pri številnih napačkah, ki so se pojavile v rešitvah prejšnje križanke, da je vse, kar bomo sedaj zapisali, res. Če kdo ne vejame, naj pride k nam, da si bo ogledal oprijemljive dokaze:

1. Za križanko »29. november« je prispelo v uredništvo 33 rešitev.

2. Od skupnega števila prejetih rešitev so jih kar 21 poslali reševalci in poslovne enote SKS iz Cerknice.

3. Pri žrebanju je bilo zaradi napak v rešitvah izločenih 13 kandidatov, ki so upali na srečo.

4. Žrebanje je opravila štiričlanska komisija, ki je vodila zapisnik; ta je vsakomur na razpolago v splošnem sektorju.

Tako, dragi reševalci! Tudi za novoletno križanko je opravila žrebanje štiričlanska komisija. Prispelo je 68 rešitev, 12 smo jih izžrebali, kar 26 je bilo nepravilnih, morda tudi tokrat kdo ne bo zadovoljen. Kaj hočete, tudi na loteriji ni vsakdo izžreban. Še pozikujte srečo! Neposrednega televizijskega prenosa žrebanja pa tudi v prihodnje ne bo.

Uredništvo

ŽREBANJE NOVOLETNE KRIZANKE

Splošni sektor je tokrat dobil 68 rešitev novoletne nagradne križanke. Komisija je izžrebala 12 nagrad:

- 100.— N din — Marija Resnam, SKS
- 50.— N din — Andreja Kralj, Cerknica, c. 4. maja blok C
- po 20.— N din: Ladica Štritof, Koper, Rožna pot 7; Franc Vidmar, TP Martinjak; Primož Zidar, Cerknica, Partizanska 4; Miro Mlinar, SKS; Zlatko Bogovičič, Strokovna šola za notranje zadeve, Ljubljana, Tacec 48; Romana Zidar, Cerknica, Partizanska 4; Vera Strle, SKS; Tatjana Mlinar, SKS; Ivan Žurga, TP Martinjak; Bojan Miler, Cerknica.

Dobitnikom nagrad čestitamo. Nagrade lahko dobijo v blagajni SKS, oddaljenim pa jih bomo poslali po pošti.

Smučarski skoki na Rakeku

Sredi januarja je priredil smučarski klub Cerknica skupaj z občinsko konferenco Zveze mladine Cerknica odprto občinsko prvenstvo v smučarskih skokih na petindvajsetmetrski skakalnici na Rakeku, ali natančneje v Dovcah. Dva dni pred napovedanim tekmovanjem se je pričelo vreme slabšati in v takem razpoloženju smo pričakali megleno nedeljsko jutro, ki ni bilo nič kaj razveseljivo za mlade skakalce, ki so se zbrali na zaletišču skakalnice.

Smučarji so se pričeli neustrašno spuščati po zaletišču, da bi pokazali ves svoj pogum, vso svojo mladostno zagnanost v belem naročju letošnje zime. Zaplavali so skozi zrak, eni bolj, drugi manj uspešno, nekateri so preskočili celo mejo dvajsetih metrov. Tudi padcev ni manjkalo. Ob deseti uri se je začelo zares. Najprej so se spustili po zaletišču predtekmovalci (prav tako kot na velikih tekmah), potem

pa kar po vrsti. V prvi seriji sta si prvo mesto delila, neuradno seveda, Janez Žnidaršič iz Cerknice in Ivan Baraga z Rakeka, po drugi seriji je vodil Baraga. V tretji pa je Žnidaršič povedel z najdaljšim skokom — 22 metrov. Odličen slog in dolžina sta mu prinesla zmago in naslov letošnjega najboljšega smučarskega skakalca v cerkniški občini. Drugi je bil Baraga, tretji pa Arko, oba z Rakeka. Zmagovalec je dobil v trajno last pokal, prvi trije pa diplomu. Ekipno je zmagal Rakek, tokrat že drugič in tako spet dobil prehodni pokal.

Za uspešno organizacijo tekmovanja imajo vsekakor veliko zasluge mladi z Dovc in konstruktor skakalnice Svetozar Prudič, ki je ob tej priložnosti dobil tudi diplomu za svoj trud, ki ga je vložil v delo ob tej prireditvi.

Omeniti moram še to, da iz Starega trga in Nove vasi ni prispela nobena prijava, čeprav je v teh krajih zibelka smučarstva.

Zakaj? Mar ni mladih ali pa jih vodstva vaških aktivov ne znajo zainteresirati za to dejavnost?

Triindvajsetletni Janez Žnidaršič mi je v pogovoru zaupal: »Skačem že od mladega. Ta šport mi je nekako prirasel k srcu. Vesel sem današnjega uspeha še toliko bolj, ker ni dosežen na domačem terenu in ker je nagajalo vreme. Tudi jaz, kot vsak mlad skakalec si želim, da bi nekoč zaplaval skozi zrak tudi izven naše občine. Saj veš, sen vsakega skakalca je Planica. Vzornika nimam, vzornik mi je vsak športnik in skakalec in obenem nihče, skačem iz osebnega zadovoljstva in v lastno veselje.«

Po toplem čaju in malici, ki so jo dobili vsi tekmovalci, se je razvezal jezik tudi ostalim. Vsi pa so si bili edini v želji, da bi se prihodnje leto spet srečali na podobnem tekmovanju.